

Report

50 lei

Nr. 1 OCTOMBRIE 1992

Editorial

A fost odată ...

A fost odată ca niciodată, și poate va mai fi, doar că noi nu vom mai fi acolo. De ce? După atâtea scindări, rupturi, separări, de partide, de redacții, după atâtea scandal pe marginea acestor mici mari evenimente sîntem prea obosiți, și credem că aceeași oboseală va încearcă și pe Dvs., pentru a mai veni cu expunerea rufelor personale în vîzului public.

Ne-am despărțit cu regret de "if", dar, pînă la urmă, nimeni nu este de neînlocuit, așa că nu ne rămîne decît să urăm noii redacții noroc.

Patima scrisului s-a lipit însă de noi și cum constatăm că încă se face prea puțin în domeniul publicisticii de specialitate, recidivăm cu o nouă revistă de calculatoare.

"PC Report" se dorește a fi o revistă destinată tuturor celor care se interesează de fenomenul informaticii și al calculatoarelor personale. În paginile ei vom încerca să vă ținem la curent cu tot ce se întîmplă în acest domeniu, prezentîndu-vă știri cît mai proaspete, produse noi, teste comparative, firme și oameni, concepte și tehnologii. Nu vom renunța nici la prezentarea unor cursuri - lansăm încă din acest număr un curs de proiectare sub Windows - și nici la partea de practică.

Revista se dorește a fi și o punte de legătură între firmele de profil și potențialii clienți, un sector important trebuind să-l constituie, în viziunea noastră, sectorul de publicitate și reclamă.

Modul în care va evolua această revistă depinde doar de felul în care veți recepta-o și de sugestiile pe care ni le veți face. Le așteptăm cu nerăbdare!

Romulus Maier

Standard pentru PC-urile de mîine

Inițiativa ACE în pericol?

De mai bine de un an cîteva firme cu nume de mare rezonanță în lumea calculatoarelor s-au adunat pentru crearea și implementarea unui nou standard în lumea PC-urilor. După leșirea unor componenți de bază însă, succesul acestei inițiative se vede azi amenințat.

La ora actuală, deși vînzările de PC-uri cresc continuu, cîștigurile din această activitate scad. O dilemă pentru rezolvarea căreia în aprilie anul trecut s-au întîlnit producători din domenii diferite în gruparea ACE (Advanced Computer Environment) pentru a lucra la o serie de standarde comune. Bineînțeles că între scopurile nedeclarate era și doborîrea monopolului procesoarelor Intel.

Prin elaborarea acestor specificații de standarde se urmărea compatibilitatea între toate componentele sistemelor standard, hard și soft. În centrul atenției sînt sistemele bazate pe RISC plecînd de la premisa că în curînd procesoarele RISC vor fi la fel de ieftine ca și Intel-urile. Totuși compatibilitatea cu Intel-ul a fost păstrată urmînd ca în viitor tranziția spre sistemele RISC să se facă în mai multe faze:

1. Trecerea pe sistemul WINDOWS NT care va funcționa pe milioanele de PC-uri deja instalate. Prin acest pas nici una din investițiile în software nu va fi pierdută pentru că WINDOWS NT rulează cu emulator DOS, Windows, OS/2 1.3.

2. Pasul următor va fi schimbarea prin upgrade-uri a aplicațiilor existente spre aplicații WINDOWS NT specifice, pas care va mări foarte mult performanțele.

3. Pe măsură ce vor crește necesitățile de putere de calcul, utilizatorii vor trece spre sistemele RISC, unde rulează tot WINDOWS NT ca sistem de operare.

Iată că pe acest drum utilizatorii vor fi conduși de la Intel la RISC.

La început, 18 firme au pornit inițiativa printre care DEC, SCO, MIPS, Compaq și Microsoft a cărei colaborare cu IBM toc-

mai se sfîrșise. Ulterior, peste 250 de firme au aderat la înființarea ACE.

Scopul clar al ACE a fost de a impune un standard în domeniul calculatoarelor personale ale anilor 90. Între timp primele calculatoare compatibile ACE au apărut pe piața de la firmele Digital, Acer, MIPS, Olivetti. Pentru calculatoarele RISC a fost elaborat un substandard ARC (Advanced

RISC Computing).

Dacă ACE va putea impune noul standard, pentru proprietarii acestor sisteme există multe avantaje. Ei vor putea alege dintr-o mare varietate de aplicații (din cele 50.000 ce rulează pe DOS și 2.800 pe stații SUN), vor putea nestîngerii să schimbe date între ele.

(continuarea în pag. 2)

MIPS are printre membri ACE o poziție cheie, pentru că produce cipuri RISC și pentru că eforturile sale pentru standardizarea sistemelor bazate pe procesoare RISC sînt cele mai avansate.

Deci nu-i de mirare că MIPS este primul producător care poate oferi produse de serie care corespund specificației ACE/ACR, la care se poate opera atît cu Windows NT cît și cu Unix.

»Magnum 4000« este un astfel de aparat bazat pe cipul R4000. Odată cu acesta se livrează și sistemul de operare MIPS: RISC/os 5.0, pentru care s-au scris deja în jur de 1300 de aplicații. Este echipat cu un ecran color de 15 inch, 8 MByte RAM, două controlere SCSI, placă Ethernet și o interfață I/O Audio. Pentru cei calificați în lucrul cu Windows NT și Unix, MIPS le pune la dispoziție la un preț avantajos o configurație care conține în plus și un adaptor grafic XGA (1024 x 768 pixeli), un harddisk de 200 MByte precum și un CD-ROM și unități de dischete. CD-ROM-ul este un supliment foarte util deoarece aplicațiile Unix se livrează, în marea lor majoritate, pe CD-uri, datorită consumului mare de memorie.

Mips Magnum 4000

Din furnitura de livrare a calculatorului Magnum 4000 face parte și sistemul de operare RISC/os 5.0 al firmei MIPS

Solaris 2.0

Sistem de operare pentru calculatoare Intel și SPARC

La PC EXPO la New York, a fost prezentată pe un PC 486 noua versiune Solaris, un sistem de operare pe 32 de biți, care pînă acum fusese utilizat doar pe stațiile de lucru SPARC ale firmei Sun Microsystems Computer Corp. (SMCC). Producători de calculatoare ca AST, Dell, CompuAdd, NetFrame și Toshiba s-au angajat să sprijine mediul Solaris 2.0 (SunOS 5.0, ONC+, Open Windows și DeskSet). NCR, Everex, Zenith, ICL și Olivetti și-au anunțat de asemenea colaborarea.

Aplicațiile care au fost scrise pentru stațiile de lucru SPARC vor trebui recompilate pentru a putea fi rulate și pe platformele 80x86. Această portare nu necesită însă decît cîteva zile. Pentru a permite răspîndirea acestui sistem de operare pe 32 de biți, specificațiile hardware au fost făcute publice. Cel mai important partener, WordPerfect a prezentat deja prime versiune a unui procesor de texte pentru

Solaris, care poate fi utilizat atît pe sistemele SPARC cît și pe cele cu 80x86.

Producătorii de calculatoare cu procesoare SPARC au anunțat de asemenea, că vor include în furnitura de livrare noua versiune a S.O. Sun Microsystems Computer Corp. livrează deja toate noile stații de lucru Sun cu acest S.O. Pentru sfîrșitul acestui an este anunțat suport Solaris 2.0 și pentru stațiile și serverele SMP (Symmetric Multiprocessing), incluzînd »SPARCstation 10«, »SPARC-server 10« și »SPARC server seria 600MP«.

Pentru ca producătorii de sisteme să-și poată implementa în hard-ul specific funcțiile SMP integrate în nucleul Solaris, SunSoft a anunțat furnizarea kit-ului OEM Multiprocessing pentru Solaris 2.0. Astfel prelucrarea paralelă ve fi posibilă și pe stațiile de lucru.

Solaris 2.0 integrează deja, conform

afirmațiilor producătorului, peste 400 de aplicații SPARC, incluzînd pachete ale firmelor Lotus, WordPerfect, Borland, Autodesk, Informix, Frame Technology și Oracle. Programul de migrare Solaris 2.0 include peste 700 de aplicații.

SunOS 5.0, ca bază a sistemului Solaris 2.0, cuprinde sistemul de operare Unix V, versiunea 4 (SVR 4) și include, după datele producătorului, și dezvoltările din versiunile Xenix, BSD, SunOS și System V al S.O. Unix.

O mulțime de noi tehnologii extind nucleul de bază SVR 4: implementarea ONC permite schimbul de date în rețele eterogene, independent de platformă (de la PC pînă la mainframe) și de sistem de operare (MS-DOS, MacOS, Unix, VMS). Licențiați ONC sînt, printre alții, IBM, Apple, DEC, HP și Novell, astfel încît există o bază instalată de 3 milioane de noduri de rețea.

(continuarea în pag. 2)

Cuprins

Produse noi

- Familia de produse Lotus 4
- Windows 3.1 - 5
- Paradox 4.0 7

Puncte de vedere

- Interviu Philippe Kahn 6

Tehnologii

- Overdrive 3
- BOCA 7

Cursuri

- Programarea Windows 8
- Fundamentele bazelor de date 10

Comunicații

- Protocoale de comunicații 12
- Macintosh în rețele eterogene 13

Practică

- Compactare fișiere 14

Calculatoarele 486 devin mai accesibile

OverDrive

Procesoarele OverDrive se bazează pe tehnologia Speed Doubling utilizată deja la procesoarele Intel 486DX2. Ele dublează viteza internă a unității centrale la sistemele 486SX prin adăugarea unui singur cip. Nu trebuie adăugate sau modificate alte componente ale sistemului. În funcție de configurația sistemului, utilizatorii pot instala un procesor OverDrive în maxim 5 minute. Singura operație care trebuie efectuată este introducerea procesorului în conectorul de upgrade, de care dispun marea majoritate a PC-urilor dotate cu procesor 486SX.

Prețul de listă recomandat de Intel pentru procesoarele OverDrive pentru sisteme 486SX cu tactul de 16/20 MHz este de 1.029 DM, iar pentru sistemele cu tactul de 25 MHz de 1.325 DM. Ambele versiuni sînt deja disponibile, Intel lucrînd deja la ver-

siuni pentru sistemele cu procesoare DX și DX2.

În trimestrul al treilea al acestui an, prețurile de listă pentru procesoarele 486SX urmau să se reducă la jumătate. Această ieftinire va fi posibilă datorită producerii unor cipuri cu format mai mic, cu un factor de împachetare mai avantajos și datorită sporirii capacităților de producție. Astfel se estimează că un procesor 486SX/25 MHz va fi vîndut angrosiștilor la prețul de 119\$ (min. 1000 buc.), față de prețul actual de 282\$.

Alăturat vă prezentăm un tabel comparativ privind cîștigul de viteză obținut prin utilizarea procesoarelor OverDrive în cazul cîtorva aplicații (Intel Benchmarks).

DOS Windows/ Application Benchmark	20 MHz i486SX	20 MHz i486SX/ i487SX	Performance Gain for 20 MHz i486SX with 20 MHz i487SX	20 MHz Intel OverDrive Processor	Performance Gain for 20 MHz i486SX with 20 MHz Intel OverDrive
32-bit Performance (Sec.)					
Paradox V3.5	234.00	214.00	+9%	132.00	+77%
OmniPage386 V3.0	11.00	11.00	+0%	6.00	+83%
AutoCAD386 R11.0	N/A	162.06	N/A	111.68	+45%
16-bit Performance (Sec.)					
WordPerfect V5.1	73.81	73.81	+0%	45.69	+62%
Microsoft Word V1.1 for Windows	107.22	107.22	+0%	68.31	+57%
PageMaker V4.0	168.53	168.53	+0%	112.56	+50%
Microsoft C V6.0	193.30	193.30	+0%	123.14	+57%
MathCAD V2.54	N/A	64.77	N/A	38.86	+67%
Excel V3.0	131.00	92.00	+42%	52.00	+152%
Lotus 1-2-3 V3.0	250.00	72.00	+247%	43.00	+481%

Spre deosebire de coprocesoarele matematice, procesoarele OverDrive sporesc viteza de prelucrare atît în cazul operațiilor în virgulă fixă cît și în cazul celor în virgulă flotantă.

Upgrade și pentru XT-uri!

Procesoare upgrade

Intel face multă vîlvă în jurul strategiei proprii de upgrade în domeniul procesoarelor (înlocuirea unui procesor vechi cu unul mai nou cu performanțe superioare). Cu toate acestea, deocamdată, Intel nu oferă o soluție decît pentru procesoarele 486SX. (Este vorba despre procesoarele de extensie Overdrive, vezi și articolul alăturat.) Firma canadiană ALL Computers oferă soluții upgrade pentru toată gama de PC-uri, permițînd chiar și transformarea unui XT într-un 486. Sortimentul începe cu un modul procesor pentru XT-uri și AT-uri (ALL Supercharge) și se întinde pînă la module de upgrade pentru calculatoare 386DX (ALL DX 486). Între acestea se află diferite variante de echipare pentru XT-uri și pentru AT-uri. Prețul unui modul, care permite transformarea unui XT sau a unui AT, în calculator 486SX, variază între 200 și 300 de dolari.

Ce se poate obține cu un astfel de modul? Cu ajutorul unui modul ALL SX 386, de exemplu, un AT convențional poate atinge puterea unui calculator SX. În acest mod se obține compatibilitatea pe 32 biți, putîndu-se rula și aplicații concepute pe 32 de biți. Înlocuirea vechiului procesor cu un procesor nou poate fi făcută chiar de utilizator. Din furnitura de livrare, pe lîngă modulul upgrade propriu-zis, mai face parte și un heblu special, cu ajutorul căruia vechiul procesor poate fi scos din soclu fără riscuri.

În locul vechiului procesor se introduce modulul upgrade, a cărui configurație de pini este compatibilă cu configurația de pini a fostului CPU Intel. În plus modulul conține un soclu coprocesor și un management de memorie propriu. Modulul de extensie este, practic, un calculator în calculator.

ALL Computers, Canada

Prezentare Sun la București

Luni, 21 septembrie, la IPB București, Sun Microsystems France și-a prezentat ultimele realizări în domeniul calculatoarelor SPARC și al sistemelor de operare. A fost prezentat procesorul superSPARC produs de Texas Instruments cu care sînt echipate calculatoarele SPARCserver 10 și SPARCstation 10. Procesorul execută nu mai puțin de 3 instrucțiuni pe ciclu de ceas! A fost prezentat S.O. Solaris 2.0, care începînd din această toamnă va rula și pe procesoarele Intel. Au fost prezentate tehnicile multimedia, la care au acces stațiile Sun și mediul DeskSet. Nu s-a spus nimic despre venirea firmei în România.

intel inside

LASER

486
SX
DX
DX2

LASER

Computer Romania S.A.
BUCUREȘTI str. Dragoș Vodă 44
Telefon 19.26.38 Fax 12.77.97

O nouă versiune a celei mai populare suprafețe utilizator

WINDOWS 3.1 - mai mult decât o versiune îmbunătățită

Microsoft, acest gigant al producătorilor de soft, a vîndut peste cinci milioane de copii ale lui Windows 3.0 și are șansa să vîndă încă cinci milioane de versiuni Windows 3.1, deoarece, după cum veți vedea aceasta este o cuprinzătoare și consistentă revizuire și îmbunătățire a versiunii precedente.

Un aparat impresionant de testare și interogare a pieții utilizatorilor a fost pus în mișcare pentru a detecta și clasifica principale lipsuri sau critici la adresa marelui succes Windows 3.0. Atențat plecat spre glasul utilizatorului (lucru mai rar la o companie atât de mare - dar cu atât mai laudabil și mai benefic), Microsoft a implementat în noua versiune câteva îmbunătățiri majore, dar și noi concepte!

Să parcurgem împreună câteva dintre acestea:

Nucleul

Cele mai puțin evidente, dar cele mai semnificative sînt îmbunătățirile de "sub" suprafață. Windows a devenit mai rapid, mai lejer și mai stabil îndeosebi în lucrul cu aplicații DOS.

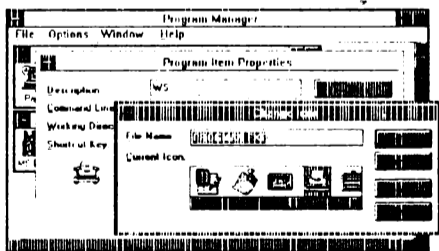
A fost prevăzută o capcană pentru evenimente neprevăzute care ar lăsa PC-ul agățat, prin interceptarea combinației Ctrl-Alt-Del care comută sistemul în mod text și dă utilizatorului posibilitatea reîntoarcerii în Program Manager pentru a-și salva munca, înainte de resetarea calculatorului.

Îmbunătățirile de viteză sînt și ele evidente. O comutare între aplicații, chiar DOS, pare simultană acum. La fel de insesizabilă este acum perioada de refacere a ecranului în urma unor acțiuni asupra ferestrelor. Evident aceste observații sînt făcute rîndînd Windows 3.0 și Windows 3.1 pe același tip de calculator cu resurse identice în modul 386 Enhanced.

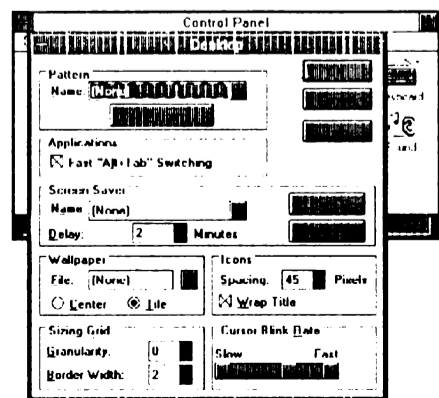
Suprafața grafică

Aspectul este un element major al unei suprafețe grafice pentru utilizatori (GUI), dar, ca o firmă serioasă, Microsoft introduce de cele mai multe ori cosmeticele numai atunci cînd sînt dublate de o funcționalitate evidentă.

Astfel, icoanele au devenit mai frumoase, dar și mai strălucitoare și reliefate, fiind mai vizibile și mai plăcute. Program Manager-ul oferă acum un set consistent de icoane ce pot fi atașate chiar și aplicațiilor DOS, precum și afișarea corectă a icoanei aplicației cînd aceasta este minimizată.

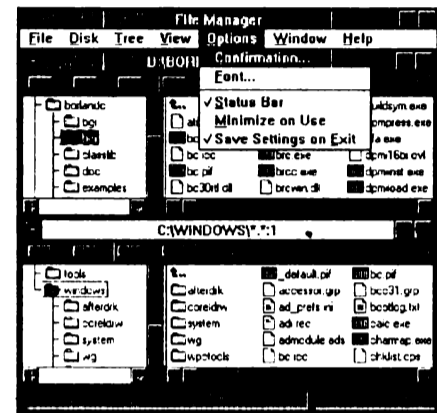

Tot cu privire la icoanele aplicațiilor prezentate în Program Manager trebuie menționată opțiunea de a afișa numele aplicației pe mai multe rînduri (Wrap title) prezentă în secțiunea Desktop a utilitarului Control Panel. Și dacă tot sîntem aici să amintim apariția unui screen-saver integrat (utilitar de protecție a suprafeței luminoare

a tubului catodic) cu facilități apropiate cunoscutelor AfterDark și Intermission, dar mai sărac în module grafice.

Grupul Main căruia îi aparține Control Panel a fost revizuit și în alte privințe. În afară de apariția unui nou element - Tutorial, o foarte frumoasă și utilă introducere în principiile de funcționare și utilizare Windows

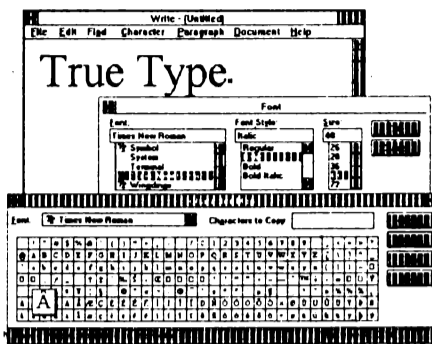
3.1 - voi insista asupra noului File Manager.

Cercetările de piață în jurul lui Windows 3.0 au arătat că puțină lume folosește File Manager-ul, iar dintre cei ce-l folosesc puțini sînt aceia care îl apreciază. Aceasta a impus re-proiectarea aproape în totalitate a acestuia, ridicîndu-l la un nivel de eficiență și aspect superior: ferestre compuse (arboarele directorilor + lista fișierelor în două subferestre cu icoane atractive) cu linie de stare ce afișează, în sfîrșit, informații cuprinzătoare și icoane pentru celelalte unități din sistem, cărora li se poate foarte ușor atașa o astfel de fereastră de vizualizare cu un simplu double-click pe icoana unității. Facilități în plus au fost introduse și în meniu, avînd acum de exemplu posibilitatea unui Quick Format și încă multe altele apropiind semnificativ File Manager-ul de liderul de necontestat în această privință Norton Desktop for Windows - pe care nu-l depășește totuși. Cu această rescriere majoră, File Manager devine o piesă de bază a Program Manager-ului, scutind utilizatorul de achiziționarea unui alt pachet de utilizare cum este Norton.

Un grup nou apare după instalarea versiunii Windows 3.1. Acesta este grupul »Start Up« proiectat probabil pentru utilizatorii care au rețineri în a modifica linia »run = « din WIN.INI. În acest grup pot fi »trase« sau atașate icoane ale aplicațiilor pe care le dorim lansate odată cu încărcarea Windows, grupul comportîndu-se deci ca un AUTOEXEC.BAT pentru Windows.

Grupul »Accesorii« surprinde de la început. Două icoane noi, un microfon și niște role de film - atașate unor »panouri« de monitorizare sunet respectiv imagine - ne arată că Microsoft a făcut o opțiune clară înspre multimedia. Din păcate neavînd plăci specializate nu vă pot povesti încă »feelingul« unor astfel de »accesorii«. Voi insista mai mult asupra editorului Write care a fost și el consistent îmbunătățit și odată cu acesta asupra noii opțiuni în ce privește seturile de caractere (fonturi). O nouă tehnologie provenită de pe Mac-uri își face debutul și înlocuiește spectaculos vechile fonturi bitmap. Este vorba de tehnologia »True Type« care permite o reprezentare și o scalare »continuă« a setului de caractere ca și cînd ar fi vectorial dar avînd aspect consistent ca un set rastru (bitmapped). Aceste seturi au apărut odată cu utilitarul de integrare Adobe Type Manager care era singurul răspuns posibil la neconcordanțele font bitmapped - imagine imprimată a acestuia în versiunea anterioară Windows 3.0. Acum utilizatorul nu mai are nevoie de acest pachet de fonturi, tehnologia True

Type (TT) și un număr satisfăcător de seturi în această tehnologie fiind prezent în resursele accesibile sub Windows 3.1. În conjuncție cu această problemă este de remarcat apariția unui nou utilitar (salutat la apariție în pachetul Norton Desktop) și

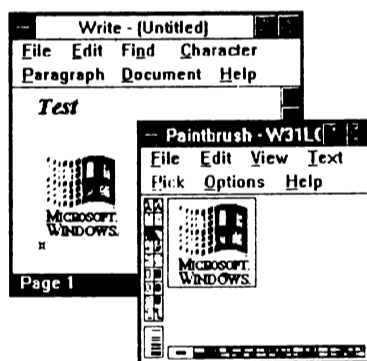

anume »Character Map«. Acesta este un utilitar de vizualizare a seturilor de caractere într-un tablou din care prin simplă selecție se poate afla modul de obținere (de la tastatură) a acelui caracter. Există și posibilitatea unui »Copy« deci o trecere prin clipboard spre aplicația noastră a caracterului dorit. Acest utilitar poate fi interpretat și ca un răspuns posibil al Microsoft-ului la complicata problemă a »Code page«-ului de sub DOS (și poate și ca o provocare în plus în lupta de supremație cu IBM).

Dacă toate îmbunătățirile acestei spectaculoase versiuni Windows sînt orientate în primul rînd spre creșterea eficienței - economisirea timpului utilizatorului - schimbarea făcută în grupul »Games« este evident împotriva acestei reguli. Grupul are în continuare două jocuri dar Reversi a fost înlocuit de excelentul joc Minesweeper (Genist) - un intens dar și plăcut consumator al inteligenței, intuiției și ... timpului dumneavoastră.

Un nou concept : OLE

Direcția în care Microsoft ar vrea să-și dezvolte aplicațiile Windows este evidentă de la această versiune 3.1. Cu suportul OLE

HD poate fi considerat o »banală« stație de lucru.

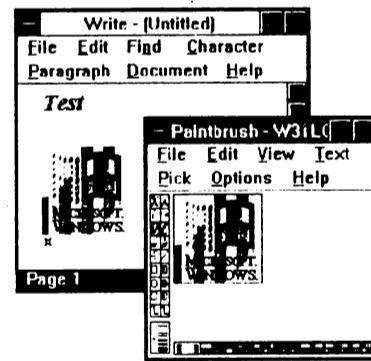
După instalare

Dezvoltările hard nu au rămas necesitate de echipa Windows așa încît meniul de instalare e plin de noi opțiuni. În plus procedura de instalare chestionează asupra gradului de profesionalism a celui care face instalarea, în caz de »Novice« fiind preluate multe din acțiuni în mod automat.

Un »Expert« poate să-și facă însă o instalare tocmai pe gustul lui - de la selecția accesoriilor și jocurilor, a driverelor pînă la stabilirea mării fișierului de swap (transfer temporar pe HD a unei pagini de memorie - în multitasking). Trebuie precizat însă, încă de acum, că această nouă versiune Windows 3.1 este mult mai pretențioasă vizavi de resursele calculatorului dumneavoastră - eu am ajuns chiar la concluzia că un Windows 3.1 care rulează fără probleme pe un sistem este un test semnificativ pentru »valoarea« hard-ului respectiv. Probleme de rulare - sau pretenții - sînt și vizavi de sistemul de operare; concluzia ar fi că cel mai bine este ca Windows 3.1 să preia controlul de la un MS-DOS 5.0.

Revenind la suportul pentru hard cu care vine Windows 3.1 trebuie menționat că rețelele sînt acoperite mult mai bine pentru a reduce povara administratorilor. Erorile sînt mai ușor de prins și rezolvate datorită unor informații mai complete privind sursa acestora. Utilizatorii pot specifica conexiuni permanente la rețea aceasta făcînd ca legăturile să »rămînă« în mediul Windows chiar după încheierea sesiunii de lucru în rețea.

Despre driver-ele de ecran și imprimantele acoperite se poate spune numărul lor este copleșitor, totuși schimbarea condițiilor de setup este mai dificilă datorită fonturilor True Type. Remarcabil prin absența este driverul de XGA, indicînd o continuare a războiului rece dintre Microsoft și IBM. Natura fragmentată a pieței de Super VGA a decis înspre o con-

- Object Linking and Embedding (Înlănțuirea și Încapsularea Obiectelor) - din Write, Paintbrush și CardFile se sugerează o linie clară de urmat și pentru celelalte pachete de aplicații. Deocamdată aplicațiile care suportă OLE sînt puține - de notat Excel, Ventura, 1-2-3, - dar această linie pare a avea un viitor deosebit căci, iată, se deschid posibilitățile reale de a realiza pe PC »documente« multisursă - colecții de informații susținute coerent și dinamic de mai multe tipuri diferite de surse text, imagine, sunete etc... În această idee în grupul Accesoriiilor apare și utilitarul Packager care permite asocierea unor icoane la fișiere OLE.

În continuare ideea DDE - Dynamic Data Exchange (Schimb Dinamic de Date) este susținută și îmbunătățită prin apariția de la versiunea 3.1 a legăturilor »vii« între surse din care s-a făcut tăietura sau copierea (Cut, Copy) și destinației (Paste, Link) acestui transfer fiindu-i atașată și o informație de legătură care produce la fiecare modificare a sursei reactualizarea destinației.

Evident prețul plătit acestor noi facilități este după cum vă așteptați aceeași inevitabilă »foame« a Windows după spațiu (pe disc sau în memorie) și timp de procesare. Noroc că suportul hard evoluează destul de repede și acum un calculator 386 SX - 25 cu 2Mb RAM și 80Mb

tinuare a utilizării paletelor de 16 culori compozite (dithered). O versiune de driver în 256 de culori pentru ecran este o cerință din ce în ce mai evidentă, așa cum a fost și cea de driver universal de imprimantă care a apărut cu Windows 3.1.

În concluzie

Puține pietre au rămas neîntoarse din vechiul edificiu Windows 3.0. Totul a beneficiat de un consistent »Wind of change«, de la viteza de lucru a Program Manager-ului pînă la paletetele de culori pentru configurarea aspectului. Aceasta dovedește o admirabilă atenție pentru detaliu din partea echipei Microsoft și va face cu siguranță din Windows 3.1 un foarte căutat produs. Mai trebuie menționat și faptul că multe din programele pe care utilizatorul trebuia să și le procure pentru a îmbunătăți ambianța de lucru în Windows 3.0 au fost acum introduse în corpul noii versiuni salvînd astfel »time & money« pentru bugetul nostru, și așa limitat, de utilizatori modești dar cu pretenții.

Odată în plus se dovedește că cercetarea pieței înseamnă bani bine cheltuiți pentru a orienta un produs precis înspre nevoile beneficiarului, practic toate scamele sesizate la Windows 3.0 fiind rezolvate.

Mulțumesc Microsoft!

Adi Pop

Interviu cu Philippe Kahn - șeful firmei Borland

Utilizatorii doresc standarde deschise

Interviu cu Philippe Kahn realizat în timpul unei vizite în Germania, de revista PC Magazin (din Germania). Printre altele, interviul s-a axat pe teme: »Viitorul sistemelor de operare«, »Șansele procesoarelor RISC« și planurile de viitor ale firmei Borland.

PC Magazin: Cum apreciați preluarea firmei Nantucket, producătoarea S.G.B.D.-ului Clipper, de către firma Computer Associates?

Kahn: Este un eveniment foarte important. Limbajul dBase, și, mai cuprinzător, limbajul XBase va fi astfel puternic susținut de un ofertant influent. Standardul XBase va deveni și mai important decât a fost pînă acum.

Eforturile utilizatorilor și ale proiectanților de a elabora un standard dBase/XBase vor fi astfel și mai puternic susținute. De aceea, din punctul nostru de vedere, cumpărarea firmei Nantucket de către firma Computer Associates este un fapt pozitiv.

PC Magazin: Să rămînem la evoluțiile de pe piața bazelor de date. În ultimul an Borland a cumpărat Ashton-Tate și la începutul acestui an Microsoft a preluat firma Fox Software. În afară de aceasta în ultimele 15 luni au mai fost și alte preluări de întreprinderi în industria de software. Credeți că este posibil ca în patru, cinci ani să se ajungă și în industria de software ca în industria de automobile, adică să existe doar câteva întreprinderi mari, de ex. Microsoft, Lotus, Borland, Wordperfect? Numai cei mari au șanse de supraviețuire?

Kahn: Nu cred că se poate vorbi despre o tendință generală. La începutul anilor 90 Microsoft este fără îndoială numărul 1. Pe locurile următoare se clasează, în ordine alfabetică, Borland, Lotus, Novell și Wordperfect. Și în anii următori acestea vor rămîne cele mai importante întreprinderi din industria software.

PC Magazin: Dacă privim spectrul de produse oferit de firma Borland, observăm o absență: »procesarea de texte«. Doriți să acoperiți acest gol prin cumpărarea unui produs corespunzător? Plănuți, de ex., să cumpărați Wordperfect?

Kahn: Întotdeauna există zvonuri despre o mulțime de lucruri. Poziția noastră față de Wordperfect este clară. Nu ne gândim să cumpărăm această întreprindere. Deoarece nu avem un procesor de texte propriu, colaborăm cu Wordperfect. La începutul acestui an, de ex., am avut împreună o acțiune upgrade pentru utilizatorii procesorului de texte Multimate al fostei firme Ashton-Tate. Acești utilizatori au putut intra, în Germania, în schimbul sumei de 399 DM, în posesia ultimei versiuni Wordperfect. Dacă avem cooperări nu înseamnă că una din întreprinderi vrea să o cumpere pe cealaltă.

PC Magazin: Veți proiecta un procesor de texte propriu?

Kahn: Pentru a avea succes nu avem nevoie de un procesor de texte propriu. După părerea mea, în corelație cu sistemele de

Philippe Kahn (Borland): »Ca firmă care conduce din punct de vedere tehnologic, acționăm independent de un anumit sistem de operare

operare moderne, este din ce în ce mai puțin relevant să posezi o paletă de produse completă, care să cuprindă procesare de texte, bază de date, grafică, calcul tabelar. Cu sisteme de operare foarte evolute, cum sînt de exemplu Windows 3.1 și OS/2, din punctul de vedere al clientului contează să utilizeze cel mai bun procesor de texte, cel mai bun program de calcul tabelar și cea mai bună bază de date, și să le cupleze, deoarece cu ajutorul DDE (Dynamic Data Exchange) și OLE (Object Linking and Embedding) clientul poate integra produse diferite, provenind de la proiectanți diferiți. De acum înainte vor exista mai puține motive pentru proiectanți de a oferi o paletă completă de produse.

Utilizatorii vor dori să cumpere cele mai bune produse, din punctul lor de vedere. Acestea nu provin, de regulă, de la același ofertant. Din această cauză credem că are sens să ne concentrăm asupra a ceea ce știm să facem cel mai bine. Atu-urile noastre sînt, neîndoind, limbajele de programare, utilitățile, bazele de date și calculul tabelar.

Noi sîntem o întreprindere cu tehnologie de vîrf și aceasta este independentă de un anumit sistem de operare. Acesta este un punct foarte important. dBase IV poate fi utilizat sub MS-DOS, Unix și VMS, în curînd și sub Windows. Celelalte produse Borland, cum ar fi Paradox, Quattro Pro, sau limbajele de programare Pascal, C și C++ sînt dezvoltate pentru MS-DOS, Windows și OS/2. Tehnologia Interbase există pentru OS/2, Unix și VMS.

PC Magazin: Dacă un client important v-ar întreba ce sistem de operare îi recomandați pentru lucrul la stațiile individuale și pentru lucrul în rețea, ce i-ați răspunde? În ce i-ați recomanda să investească, în MS-DOS, Windows, OS/2, Unix, Netware?

Kahn: Borland este la rîndul său un utilizator important. Intern avem instalate mai mult de 100 de rețele. Ca și client aș investi astfel: OS/2 pe servere și Netware pentru

rețele, iar pentru Desktop-uri, în funcție de ce aplicații vor fi utilizate, Windows sau OS/2. Pe calculatoarele portabile, poate doar MS-DOS pur.

PC Magazin: Cum vedeți viitorul calculatoarelor cu procesoare RISC? În domeniul PC-urilor, se pare, nu vor juca un rol important. Se pare că domeniul de utilizare a procesoarelor RISC se va limita la Workstations.

Kahn: Aceasta depinde de ce desemnați Dvs. ca Workstation.

PC Magazin: Ofertanți tipici de Workstations sînt Sun, Digital Equipment, Hewlett-Packard sau IBM cu al său RS/6000.

Kahn: Există două tipuri de procesoare: care dispun de un set de instrucțiuni RISC și care nu dispun de acest set. Nu cred că pentru clienți este foarte important dacă în calculatorul lor se află un procesor CISC sau RISC. Din punctul de vedere al utilizatorului este decisiv răspunsul la întrebarea: calculatorul meu este suficient de puternic pentru a-mi rezolva problemele?

Ofertanții de procesoare RISC au obținut rezultate spectaculoase. Dar nu trebuie să uităm nici firma Intel. Ei utilizează acum un set de instrucțiuni superscalar. În plus, Intel a anunțat că în P5 (80586) vor fi incluse și elemente RISC. Ambele seturi RISC și ne-RISC sînt foarte puternice, și ambele vor avea succes.

Și încă un aspect: în industria calculatoarelor negăm faptul că o tehnologie, un produs, le va domina pe toate celelalte. Există și posibilitatea ca două tehnologii concurente să aibă succes. Acest lucru este valabil, de ex., pentru procesoarele RISC și ne-RISC, dar și pentru combinația Windows și OS/2.

PC Magazin: Ce planuri aveți pentru 1992 în domeniul limbajelor de programare, utilităților, bazelor de date și programelor de calcul tabelar?

Kahn: Puteți conta pe faptul că vom avea noi versiuni C++ și Pascal. Nu-mi place însă să vorbesc despre produse neanunțate încă și nici despre termene concrete. De îndată ce produsele trec peste testele noastre interne ele sînt anunțate oficial. În domeniul bazelor de date vor apare Paradox for Windows și dBase for Windows. Un produs interesant va fi Paradox 4.0, care va dispune de o nouă suprafață utilizator. La acesta se va adăuga Quattro Pro for Windows, care este așteptat de mulți utilizatori. Tot în acest an vom mai anunța și alte produse.

PC Magazin: Există planuri concrete pentru un produs CASE?

Kahn: CASE, Computer Aided Software Engineering, poate însemna foarte mult. Avem deja produse pe această piață. Cel mai mare progres, în acest domeniu, îl reprezintă orientarea obiect. Și aici avem, de ex., un instrument excelent: Object Vision.

PC Magazin: Există planuri pentru o bază de date orientată obiect?

Kahn: Problemele de rezolvat în cadrul bazelor de date orientate obiect sînt asemănătoare cu cele care apar la limbajele de programare orientate obiect. În acest domeniu avem deja o experiență considerabilă. Am utilizat această tehnică la produsele noastre, concepînd-o ca pe o extensie naturală și nu concepînd un nou limbaj de programare, cum este de exemplu Smalltalk. Am extins limbajul Pascal cu obiecte, și de asemenea și limbajul C. Credem că același lucru se va întîmpla și în cazul bazelor de date, deoarece utilizatorii doresc standarde deschise.

Vor avea succes acei ofertanți care vor înlocui modelul relațional cu componentele orientate obiect corespunzătoare.

Vor trebui gestionate obiecte, dar și tipuri complexe de date și tranzacții complexe. Bazele de date orientate obiect sînt foarte utile în rezolvarea anumitor probleme, cum ar fi aplicațiile CAD. Dar imaginați-vă că cineva ar scrie cu acestea un program de gestiune contabilă. Se poate. Dar o astfel de aplicație, într-un sistem multiuser, cu 100 de utilizatori, nu va funcționa nemişcat.

Chiar și din punctul de vedere al utilizatorilor, cred că oamenii nu vor dori să aibă două modele de gestiune a bazelor de date. Partea semnificativă a dezvoltărilor pentru baze de date orientate obiect nu va fi constituită din altceva decât din extensii și îmbunătățiri ale modelului relațional.

PC Magazin: Anul acesta, în februarie, Borland a semnat împreună cu Lotus, Novell și

Philippe Kahn (Borland): »BOCA este soluția Borland de integrare unitară a sistemelor informaționale, păstrînd flexibilitatea componentelor

Apple un acord, în care aceste patru întreprinderi se angajează să realizeze interfețe independente de producător pentru schimbul de mesaje electronice. Proiectul a fost lansat sub titlul VIM: Vendor Independent Messaging Interface. În ce stadiu se află proiectul?

Kahn: Prescurtarea VIM vine de la »Vendors Ignoring Microsoft«. Am glumit: Microsoft nu a dorit să participe la aceste eforturi de standardizare. Microsoft a dezvoltat un produs propriu în acest domeniu, denumit Mapi, Mail Application Programming Interface. Utilizatorii doresc

standarde și noi sprijinim realizarea unor standarde.

Pentru VIM colaborăm cu Apple, Novell, IBM și chiar Lotus, unul dintre concurenții noștri cei mai puternici. Sperăm ca Microsoft să se alăture eforturilor noastre. Deoarece în acest caz nu producătorii sînt cei care au de cîștigat sau de pierdut, cîștigă doar utilizatorii.

PC Magazin: Să mai rămînem un moment la prescurtări. Ce se ascunde în spatele denumirii Boca, Borland Object Component Architecture? Ce cîștig are utilizatorul de aici?

Kahn: Boca redefinieste importanța interoperabilității. Boca este alcătuită din următoarele componente: Interbase Local Engine, S.G.B.D.-ul relațional Server Interbase, Object Layer, User Familiar Objects, dBase for Windows, Paradox for Windows, Quattro Pro for Windows, Object Vision ca și Open Database Application Programming Interface. Boca realizează ideea unei structuri software modulare. Utilizatorul poate alege instrumentul cel mai puternic pentru aplicația concretă pe care trebuie să-o realizeze, structura modulară îngrijindu-se de conlucrarea flexibilă și fără probleme a componentelor între ele.

PC Magazin: O extensie Boca este Obex, Object Exchange Software Architecture. Ea se referă la tema Groupware. Ce se ascunde în spatele denumirii Obex? Va exista un produs Groupware al firmei Borland?

Kahn: În centrul nostru european de proiectare de la Paris, Richard Schwartz, arhitectul Paradox-ului, la Borland din 1987, lucrează împreună cu echipa lui la un produs Groupware. Arhitectura Obex constituie în acest caz baza strategiei Borland pentru Workgroup-Computing.

Produsele Groupware oferite clienților în prezent sînt gîndite ca instrumente de comunicare interpersonală. Sînt disponibile, de ex., instrumente pentru E-Mail, Bulletin Boards ca și baze de date de discuții. Pentru a le folosi utilizatorul trebuie să părăsească aplicația în care se afla, pentru a intra într-un produs Groupware. Borland dorește să integreze aceste componente. Utilizatorii vor putea schimba atunci informații cu alți utilizatori și cu aplicații, să le utilizeze în comun, indiferent de mediul de transport fax, E-Mail, sau rețele locale.

Ideea care se ascunde în spatele denumirii Obex - doar o componentă a produsului nostru Groupware - este schimbul și utilizarea în comun a obiectelor, și aceasta fără ca utilizatorul să fie nevoit să părăsească aplicația în care tocmai lucrează.

PC Magazin: Vă mulțumim frumos pentru interviul acordat.

(R.M.)

Programarea Windows

Primii pași

În loc de început

Nu cred să existe programator care să nu fi simțit nevoia de a scrie o funcție în plus pentru a susține o interfață mai bună cu utilizatorul aplicației lui. Nu cred de asemenea că mai pot fi programatori care să se împotrivescă cu argumente solide interfețelor grafice (GUI), acum când calculatoarele sînt suficient de rapide, acum când multitudinea utilizatorilor și lipsa lor de experiență în domeniul informatic trebuie să ne ghideze înspre interfețe cît mai expresive, ușor de mînuit și pe cît posibil "umanizate". Și atunci cum să nu-mi mărturisesc bucuria întîlnirii cu Windows 3 și speranța de atunci că multe din problemele pe care le-am întîmpinat scriind cîndva o interfață grafică vor primi un răspuns coerent, sistematic și acoperitor !

Ca orice începător, m-am bucurat "apăsînd" pe butoane, "trăgînd" de icoane și bare de defilare, deschizînd ferestre, jucîndu-mă cu mouse-ul pînă ce aproape am uitat să tacez, minunîndu-mă cîte se pot face cu un set bun de "scule". Evident însă că acest joc de tatonare, care trebuie făcut pentru a învăța acest nou și plăcut fel de a simți calculatorul, s-a încheiat (oare?) în curiozitatea pe care o încearcă oricine în fața unui lucru bine făcut : CUM? ... Cum pot scrie și eu astfel de aplicații?

Și am căutat, și am citit, și începînd să

aplicații Windows observi cum sănătosul și cinstitul bun simț format în scrierea unor programe DOS este bombardat de concepte și mecanisme stranie ce obligă la o reorientare mentală, în lipsa căreia "mesajul" rămîne fără destinație.

Programarea pentru Windows poate fi un concept gol sau dimpotrivă consistent. Nu se poate scrie o aplicație DOS și folosi cîteva funcții Windows pentru grafică. Trebuie înțeles că opțiunea pentru scrierea aplicației sub Windows implică întreaga funcționare sub Windows.

Modelul de programare pentru Windows

Față de un program DOS, un program minimal Windows poate să sperie la o primă vedere prin complexitate. În cele ce urmează voi prezenta cîteva facilități deosebite oferite de Windows, care explică acest prim șoc.

Interfața grafică a aplicației este o zonă rectangulară pe ecran numită fereastra aplicației care, la rîndul ei cuprinde alte zone - ferestre specifice - numite ferestre de control (controale). Acestea pot fi butoane de apăsare, bare de defilare, meniuri, etc. Pentru afișarea acestora pe ecran, programul aplicației trebuie să coopereze strîns cu nucleul Windows. Cîteva din elementele interfeței sînt exemplificate în figura următoare.

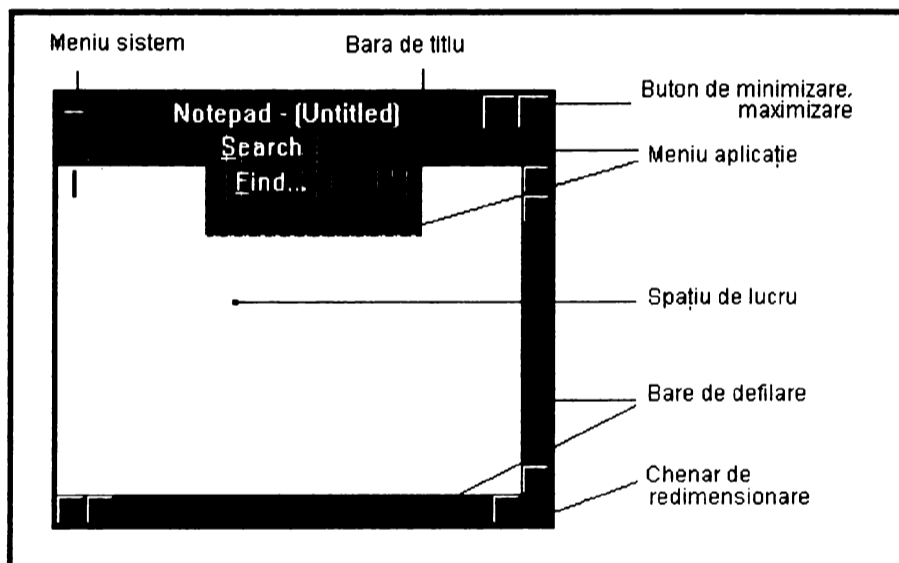

Fig. 1. Componentele interfeței Windows

Înțeleg am început să scriu... Acesta este un curs de programare sub Windows 3.x scris de un începător pentru începători, încercînd să vă împărtășesc cîteva din cele învățate despre acest magnific Windows.

Înainte de a intra în substanța primei părți trebuie să știți că la bază se vor găsi două surse bibliografice. În primul rînd "Microsoft Windows Software Development Kit" (SDK) pachet care împreună cu Microsoft C 6.0 pot constitui unelele de lucru pentru testarea exemplelor, deși mai sînt și alte posibilități cum ar fi Borland C 2.0 + Whitewater Resources Toolkit sau Borland C 3.0 cu Turbo C++ și Resources Workshop etc.. A doua sursă de informații este excelenta carte a lui Charles Petzold, "Programming Windows" (The Microsoft Guide to writing applications for Windows 3) apărută la Microsoft Press.

Cursul se bazează pe o experiență de programare în C, toate exemplele fiind în acest limbaj, deși un curs următor despre programarea la nivel obiect sub Windows C++, Turbo Pascal for Windows) poate că e va impune ca o necesitate.

Despre a programa sub Windows

Windows are reputația de a fi ușor pentru utilizatori și greu pentru programatori. Acesta este un adevăr pe care fiecare îl vațată pe pielea lui căci începînd să scrii

Interfațare prin cozi de așteptare - una din cele mai mari diferențe între programarea DOS și cea Windows este modul de tratare a evenimentelor din sistem. Dacă un program DOS poate citi (prin intermediul întreruperilor) starea sau evenimentul de la periferic, în Windows lucrurile stau cu totul altfel. O descriere completă a unui eveniment din sistem se numește mesaj. Mesajele sînt unitatea de bază în interacțiunea aplicație - Windows. Orice aplicație Windows are cel puțin două funcții: WinMain (funcția principală - în C standard se numea "main") și o funcție care este atașată ferestrei aplicației. Între cele două funcții și nucleul sistemului are loc un permanent schimb de mesaje după modelul următor: un eveniment exterior este interceptat de Windows, transformat în mesaj și depus într-o coadă de așteptare (coada sistem), după care va fi transferat în coada de așteptare atașată aplicației (coada aplicației). Funcția WinMain parcurge o buclă continuă (bucla de mesaje) în care interoghează starea propriei cozi de așteptare. Dacă există mesaje, acestea sînt dispecerizate cu ajutorul unor funcții nucleu spre funcția atașată ferestrei aplicației care, în concordanță cu mesajul, reactualizează, dacă e cazul, fereastra de pe ecran. O exemplificare a acestui mecanism apare în figura 2.

NAME	Salut
DESCRIPTION	"Primul meu program sub Windows"
EXETYPE	WINDOWS
STUB	'WINSTUB.EXE'
CODE	PRELOAD MOVEABLE DISCARDABLE
DATA	PRELOAD MOVEABLE MULTIPLE
HEAPSIZE	1024
STACKSIZE	8192
EXPORTS	WndProcSalut

PRIMUL.DEF

```

//*****
//
// program - Salut.c
// scop - Un prim exemplu de aplicatie sub Windows.
//
//*****

#include <windows.h>

long FAR PASCAL WndProcSalut( HWND, WORD, WORD, LONG );

int PASCAL WinMain( HINSTANCE hInstance, HINSTANCE hPrevInstance,
                    LPSTR lpszCmdLine, int cmdShow )
{
    HWND      hWnd;
    MSG       msg;
    WNDCLASS  wndClass;

    if ( !hPrevInstance ) {
        wndClass.style           = CS_HREDRAW | CS_VREDRAW;
        wndClass.lpszClassName  = "Salut";
        wndClass.lpfnWndProc    = WndProcSalut;
        wndClass.cbClsExtra     = 0;
        wndClass.cbWndExtra     = 0;
        wndClass.hInstance      = hInstance;
        wndClass.hIcon          = LoadIcon(NULL, IDI_APPLICATION);
        wndClass.hCursor        = LoadCursor(NULL, IDC_ARROW);
        wndClass.lpszMenuName   = NULL;
        wndClass.hbrBackground  = GetStockObject(WHITE_BRUSH);

        RegisterClass(&wndClass);

        hWnd = CreateWindow( "salut", // numele clasei de ferestre
                            NULL,    // titlul ferestrei
                            WS_OVERLAPPEDWINDOW, // tipul
                            CW_USEDEFAULT, // coordonata x (colt sus stg.)
                            CW_USEDEFAULT, // coordonata y (colt sus stg.)
                            CW_USEDEFAULT, // marimea pe oriz. cx
                            CW_USEDEFAULT, // marimea pe vert. cy
                            NULL,        // handlerul fereastra parinte
                            NULL,        // handlerul meniului ferestrei
                            hInstance,   // handlerul instantei programului who created this window
                            NULL );      // parametri la creare

        ShowWindow( hWnd, cmdShow );
        UpdateWindow( hWnd );

        while ( GetMessage( &msg, NULL, 0, 0 ) ) {
            TranslateMessage( &msg );
            DispatchMessage( &msg );
        }

        return(msg.wParam);
    }

    long FAR PASCAL WndProcSalut( HWND hWnd, WORD message,
                                  WORD wParam, LONG lParam )
    {
        switch( message ) {
            case WM_CREATE:
                SetWindowText( hWnd, "Primul program" );
                break;
            case WM_PAINT:
                {
                    HDC      hdc;
                    RECT     rect;
                    PAINTSTRUCT ps;

                    hdc = BeginPaint( hWnd, &ps );
                    GetClientRect( hWnd, &rect );
                    DrawText( hdc, "Salut Windows!", -1, &rect,
                            DT_CENTER | DT_VCENTER | DT_SINGLELINE );
                    EndPaint( hWnd, &ps );
                    break;
                }
            case WM_DESTROY:
                PostQuitMessage( 0 );
                return 0;
        }
        return( DefWindowProc( hWnd, message, wParam, lParam ) );
    }
}

```

PRIMUL.C

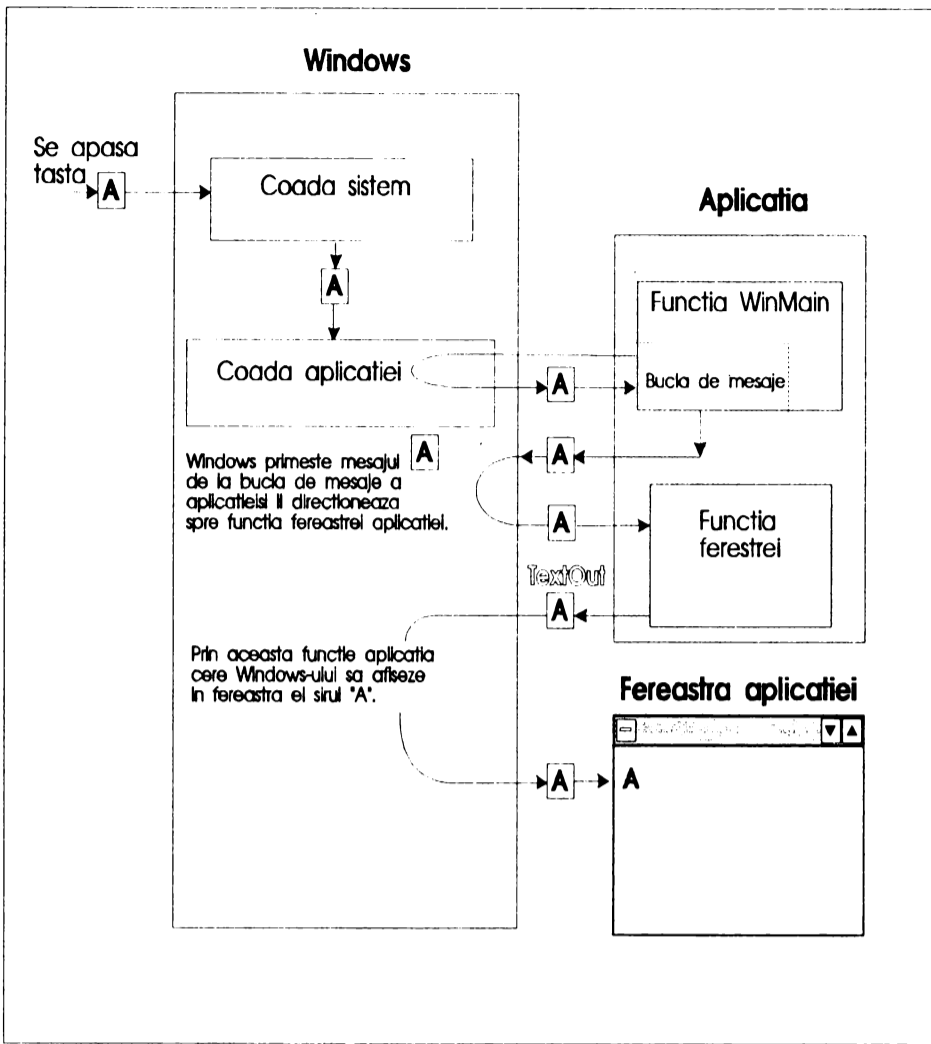

Fig. 2. Dispercerizarea mesajelor sub Windows

Un caz particular îl reprezintă evenimentul care cere terminarea aplicației. Figura 3 ilustrează acest caz, în care succesiunea fazelor e inversată: nucleul distruge fereastra de pe ecran, apoi anunță funcția atașată ferestrei de terminarea iminentă a aplicației. Aceasta eliberează eventualele resurse alocate și depune în coada aplicației mesajul WM_QUIT. Acesta este preluat în bucla de mesaje a funcției WinMain, semnificând ieșirea din buclă și, cu aceasta, încheierea aplicației.

Multitasking - acesta este cuvântul care caracterizează un astfel de comportament

al nucleului Windows. Este însă un multitasking non-preemptiv, deoarece nu nucleul gestionează timpul în care aplicația are acces la resurse, ci aceasta trebuie să cedeze controlul cât mai repede nucleului.

Voi reveni pe larg asupra interacțiunii strânse dintre aplicație și Windows, când voi comenta exemplul de program prezentat alături.

A scrie o aplicație Windows

Nu toți pașii prezentați în fig. 4 sînt obligatorii, exemplul care urmează se bazează doar pe sursa .C și definirea modului .DEF. Acestea două compilate

cu includerea bibliotecilor C și Windows duc la obținerea unui executabil Windows.

Sfaturi

- Nu încercați să preluați controlul total; CPU este o resursă partajabilă.

- La folosirea funcțiilor Windows (peste 550 de funcții oferite de biblioteca Windows API - Application Program Interface) e bine să fie interpretate valorile returnate.

- Când accesați resursele încercați să

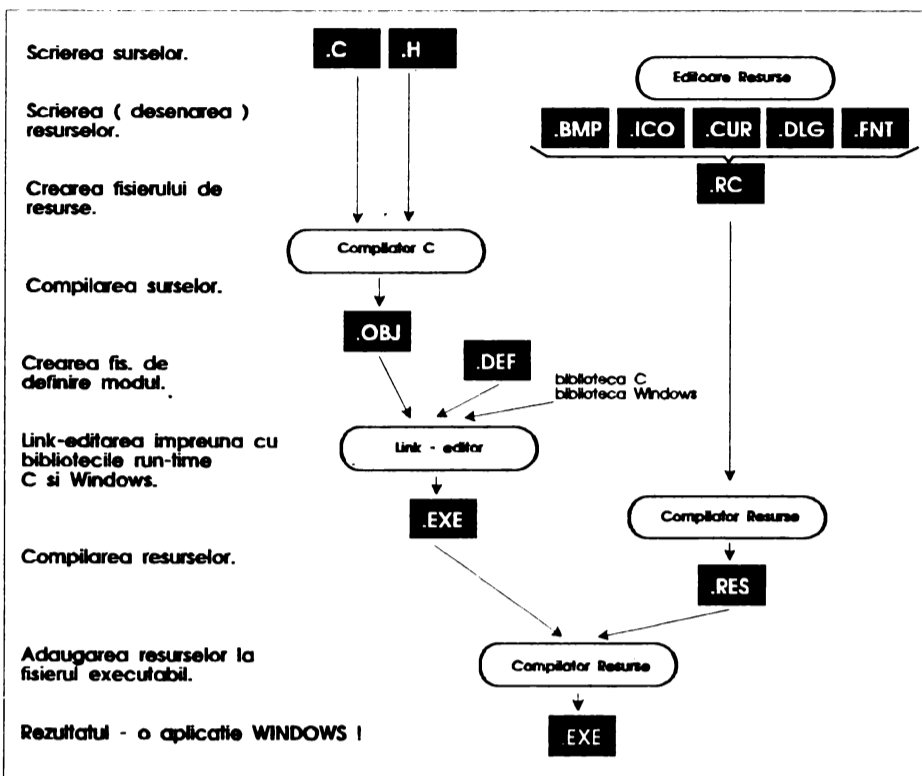

Fig. 4. Pașii necesari realizării unei aplicații Windows

- Nu încercați să accesați direct memoria și resursele hard (tastatură, ecran, mouse, timer, porturi etc...). Nucleul Windows trebuie să aibă un control total, pentru a asigura partajarea lor tuturor aplicațiilor.

- Funcțiile pe care le apelează nucleul Windows (de exemplu funcția atașată

folosiți doar funcțiile Windows API în locul celor din biblioteca standard C.

Un prim exemplu de program :

Ca prim exemplu de program Windows vă rugăm să examinați sursele de pe pagina alăturată.

Arată într-adevăr straniu aceste surse, al căror rezultat este (fig. 5):

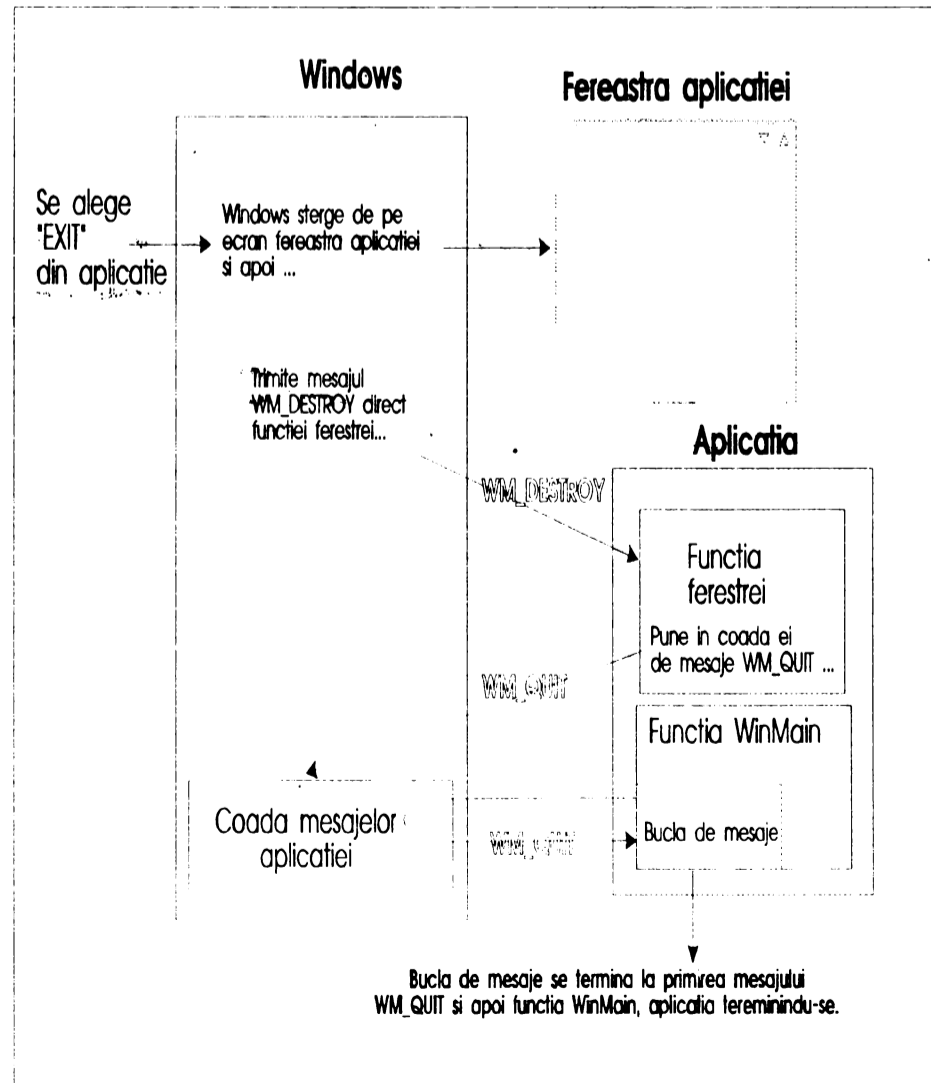

Fig. 3. Procedura de terminare a unei aplicații

Fig. 5. Așa va arăta ecranul după rularea programului Windows alăturat

ferestrei aplicației) trebuie declarate cu cuvintele cheie FAR PASCAL pentru o bună transmitere a parametrilor.

- Fiecare aplicație trebuie să aibă o funcție WinMain. Aceasta este punctul de intrare al aplicației. Ea va crea fereastra aplicației și va iniția bucla de mesaje. Funcția va fi declarată PASCAL dar nu și FAR deoarece va fi apelată prin modulul de start-up atașat la link-editeare.

Vom parcurge în cursul următor aceste surse, zăbovind cu explicații pe larg asupra implicațiilor declarațiilor de mai sus.

Până atunci vă invit să mai exersați interfața Windows, care chiar și pentru pasionați mai are destule surprize !

Adi Pop

Arhitectura clasică a unei baze de date

Orice formă de activitate organizată impune manipularea unui volum mai mic sau mai mare de informație. În unele cazuri aceasta poate reprezenta chiar scopul activității unei instituții iar în celelalte cazuri eficiența activității de baza este din ce în ce mai dependentă de eficiența și acuratețea prelucrării informațiilor. Această tendință a timpurilor moderne a dus la importante mutații de ordin economic, social, tehnologic, etc.: creșterea numărului "gulerelor albe" în dauna "gulerelor albastre"; dezvoltarea rapidă a tehnologiilor de comunicații și telecomunicații; apariția unei sistem mass-media global ("satul planetar"); și multe altele. Dar, mai cu seamă, se dezvoltă vertiginos tehnologia prelucrării automate a informațiilor. S-a creat o adevărată industrie în acest domeniu iar progresele se fac într-un ritm amețitor. Fișier, bază de date, SGBD, bază de cunoștințe ... o progresie ai cărei primi termeni aparțin deja istoriei iar următorii reprezintă pași spre societatea postindustrială.

Puțină istorie...

Pe la una mie opt sute și ..., kir Panaiotis își lasă corbia burdușită cu ulei de măsline trasă la cheiul Brăilei și dă o raită prin București, unde trage la hanul lui Agop și-i propune armeanului o cantitate și un preț. După un ostropel stropit din belșug cu vin negru, cantitatea e cu totul alta, iar din preț s-a pierdut un zero. Armeanul numără jumătate din taleri iar grecul îi viră în pungă și se repede spre Brăila uitând să plătească ostropelul...

O sută de ani mai târziu o tranzacție asemănătoare antrenează în mișcare un sistem de telecomunicații, un sistem bancar, un sistem de transporturi și un număr de funcționari conștiincioși, cu ochelari și mînețuțe, care verifică în diverse registre situația stocurilor, taxele vamale, cursul dorarului, etc...

În fine, mai aproape de zilele noastre, toate aceste date sînt stocate în memoria unui calculator iar directorul comercial al întreprinderii se laudă tuturor că dispune de o "bază de date". Singurul nemulțumit este un tînar în blue-jeans, mai nou prin întreprindere, care se supără dacă cineva îi spune "administrator al bazei de date" și care mormăie mereu ceva de genul "asta nu-i bază de date, e o colecție de anomalii", sau, "de unde să-i scot eu situația clienților rău platnici, cînd cei de la financiar nu-mi dau la timp datele despre facturile achitate?", sau chiar: "dacă se introduce taxa pe valoarea adăugată îmi trebuie 6 luni să modific toate fișierele și programele...".

* * *

În felul său, directorul comercial are dreptate: într-adevăr, o bază de date este o colecție memorată de date operaționale utilizate de sistemul de aplicații al unei instituții (cf. Engles, Date).

"Instituție" este un termen generic prin care se poate înțelege orice: întreprindere industrială, bancă, spital, universitate, minister, etc. Date operaționale sînt acele informații care au o anumită stabilitate, deci nu sînt date de intrare, de ieșire sau pur și simplu tranziente.

În general colecția de date se concretizează printr-un ansamblu de fișiere pe disc iar aplicațiile, erau pînă nu demult simple programe scrise într-un limbaj "clasic", de nivel mai mult sau mai puțin înalt (COBOL, FORTRAN, ...).

Nemulțumirile tînarului "administrator al bazei de date" (ADB) sînt însă justificate și ar putea fi enunțate cam în felul următor:

- **Redundanță ridicată** - Baza de date s-a format prin "alăturarea" unor aplicații inițial distincte care și-au păstrat însă unele structuri de date proprii, dublate însă de altele, specifice altor aplicații. Consumul suplimentar de spațiu de memorare este un dezavantaj minor față de grozăvia pe care o generează redundanța:

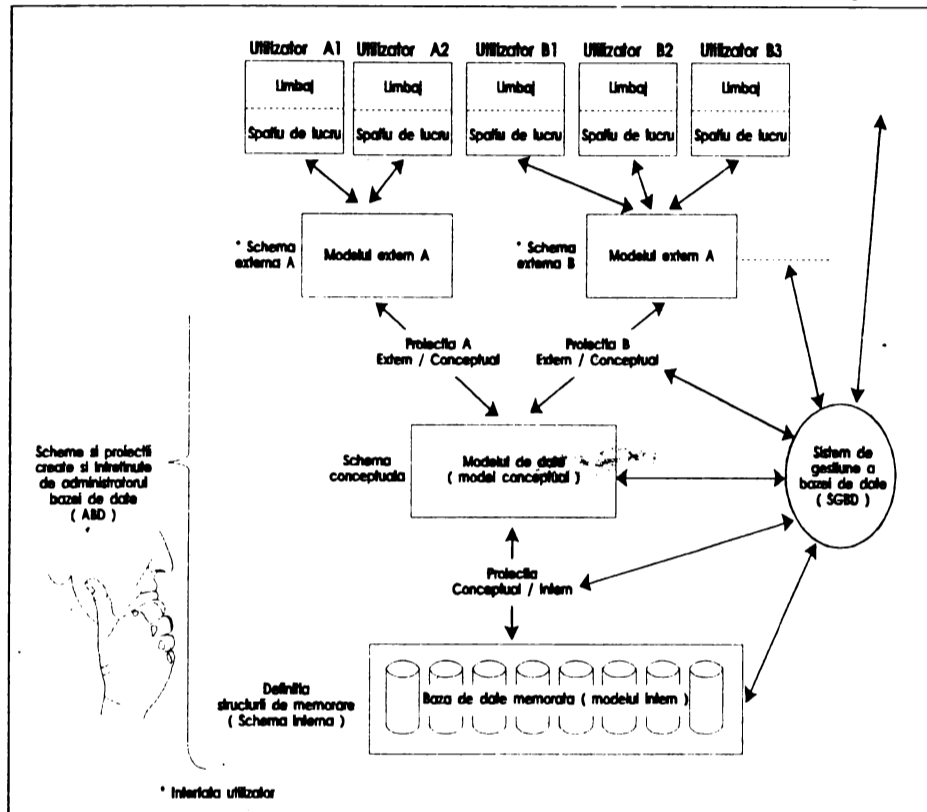
* * *

În căutarea soluțiilor...

Cum ar trebui, așadar, să arate o bază de date care să mulțumească pe toată lumea?

Simplu: ea va trebui să arate "bine" din toate punctele de vedere. Și anume:

- Din punctul de vedere al inginerului de sistem: Sistemul de stocare pe disc a datelor trebuie să fie eficient atît din punct de vedere al spațiului cit și din punct de vedere al timpului de acces. Acest punct de vedere reflectă ceea ce vom numi în continuare "aspectul intern" și se referă la conținutul datelor așa cum apar ele reprezentate pe suport.
- Din punctul de vedere al ABD: Redundanță minimă, coerență, structurare adecvată, standardizare, protecție la accesul celor neautorizați, posibilități de extindere, etc. Acesta este "aspectul conceptual" și reflectă datele așa cum

- **Inconsistența datelor** - Actualizarea datelor "dublate" nu se face simultan iar validările logice sînt dificile. Datorită unor erori de operare, de programare, sau a unor inevitabile accidente (căderi de tensiune, incidente hard sau soft, etc.) se ajunge adesea la situația de a avea în "baza de date" informații conflictuale sau incoerente.

- **Protecția informațiilor** la accese neautorizate este greoaie și adesea ineficientă.

S-ar putea continua mult în felul acesta, dar începe să devină evidentă carența majoră a întregului sistem: *dependența de date*. Aceasta înseamnă că o mare parte din cunoștințele despre structura datelor și tehnicile de accesare a acestora sînt "zidite" în programe. Orice schimbare a modului de structurare sau de stocare a datelor "ucide" dintr-o dată toate programele care se referă la aceste date, iar o cerință nouă se poate rezolva doar printr-un program nou sau prin modificarea unuia existent.

Dacă luăm în considerare că cerințe noi apar aproape zilnic și că într-un limbaj de gen FORTRAN, nestructurat și inexpressiv, se pot scrie cu ușurință programe sursă foarte greu de citit, sau chiar de-a dreptul cabalistice, nu putem decît să admirăm efortul unei întregi generații de pioneri ai informaticii, care printr-o muncă sisifică au construit și au reușit să mențină în viață asemenea monștrii, iar pe de altă parte să fim perfect de acord cu nemulțumirile tînarului ADB și să căutăm în prezent arhitectura ideală pentru o bază de date. Integrată!

sînt ele de fapt, deci p semnificația lor reală.

- Din punctul de vedere al unui utilizator: Datele trebuie să-i apară așa cum își imaginează el că sînt, așa cum îl interesează prin prisma activității sale specifice. Acesta este "aspectul extern" și reflectă punctul de vedere al utilizatorului asupra conținutului și semnificației datelor. Trebuie remarcat că pentru fiecare grup specializat de utilizatori baza de date trebuie să arate altfel, să aibă alt aspect extern.

Dacă vom simplifica puțin problema și vom accepta pentru început că "articolul" este unicul mod de agregare a informațiilor, atunci vom concluda că inginerul vede baza de date ca o colecție de particularizări (ocurențe, realizări) ale cîtorva tipuri de articole "interne" (sau "fizice"), ABD-ul ca o colecție de ocurențe a cîtorva tipuri de articole "conceptuale", tipuri numite uneori "entități", iar un utilizator ca o colecție de ocurențe a cîtorva tipuri de articole "logice" (sau "externe"). O bază de date demnă de acest nume trebuie să pună la dispoziția celor interesați (în speță ABD-ului) modalități comode de a-și defini aceste tipuri de articole pe cele trei nivele de abstractizare, tipuri care, împreună cu relațiile dintre ele se definesc prin intermediul a ceea ce vom numi în continuare "scheme": schema internă, conceptuală și schemele externe.

Baza de date trebuie de asemenea să posede capacitatea de a face corespondența între schemele corespunzătoare nivelului intern, conceptual și extern. Pentru aceasta, baza de date va avea nevoie ea însăși de o proprie bază de date

conținând "date despre date", adică o descriere perfectă și completă a întregii structuri de date memorată. Aceasta se cheamă "dicționar de date".

Mai trebuie menționat că, odată memorate în dicționarul de date, schemele capătă denumirea de "modele", și că modelul conceptual reprezintă "sufletul" unei baze de date.

*

Ce se întîmplă într-o astfel de bază de date cînd un utilizator lansează o cerere prin care solicită regăsirea unei anumite informații?

Un set de rutine specializate determină pe baza modelului extern corespunzător grupului de utilizatori care este articolul logic căutat. Un alt set de rutine efectuează apoi "proiecția" în modelul conceptual, determinînd care sînt articolele conceptuale (câci pot fi mai multe) din care trebuie completat articolul logic. Astfel cererea a fost transpusă în nivelul conceptual. E nevoie acum ca fiecare articol conceptual necesar să fie la rîndul său proiectat la nivel intern, în cite unul sau mai multe articole fizice, pe care rutinele de acces să le găsească și să le citească conținutul. Începe acum drumul invers. Pe baza conținutului articolelor interne se completează toate articolele conceptuale, iar pe baza acestora se completează articolul logic, după care utilizatorul primește informația solicitată și nici măcar nu bănuiește ce mecanisme complexe a pus în funcțiune pentru a afla cît costă litrul de ulei de măsline.

*

* *

O arhitectură ideală...

Am ajuns în punctul în care se poate schița o arhitectură ideală pentru o bază de date integrată. Iată-o în figura alăturată (cf. Date).

Pentru ca această construcție să poată funcționa e nevoie să fie însoțită de un ansamblu unitar de programe numit Sistem de Gestiune a Bazei de Date (SGBD, în engleză DBMS: DataBase Management System). Iar pentru a prinde cu adevărat viață mai e nevoie de factorul uman: Administratorul Bazei de Date.

*

Să analizăm această arhitectură.

La "suprafață" se găsesc utilizatorii. Ei se află în contact cu SGBD-ul prin intermediul unui limbaj, au la dispoziție o zonă de lucru și "văd" baza de date prin prisma unui model extern. Aceste elemente luate împreună constituie "interfața utilizator".

Limbajul este cel care-i permite să formuleze cereri, deci va trebui să cuprindă un sublimbaj specializat în manipularea datelor care să poată fi interpretat de SGBD. Dacă utilizatorul lucrează interactiv, la un terminal, este posibil să nu fie conștient de existența acestui limbaj: a selecționa opțiuni dintr-un sistem de meniuri și a răspunde la cîteva întrebări amabile ale calculatorului reprezintă un limbaj? Desigur, din moment ce astfel se poate comunica! De fapt, toate informațiile obținute astfel de la utilizator sînt traduse "pe ascuns" în limbajul înțeles de SGBD. Rutinele care realizează această ispravă (pot să facă sau să nu facă parte integrantă din SGBD) lucrează cu fiecare utilizator în parte în spațiul de lucru alocat fiecăruia. Tot aici vor fi găzduite rezultatele cererilor formulate: date, mesaje ale SGBD-ului, rapoarte, etc.

Modelul extern este lentila prin care utilizatorul vede datele. Pe un funcționar de la serviciul de rezervare a locurilor într-o rețea hotelieră nu îl interesează vîrsta și starea civilă a recepționelelor și nici salariul directorului comercial. În schimb pe șeful personalului îl interesează. Pe de altă parte

recepționera trebuie să știe și ea ce rezervări s-au făcut pentru spațiile pe care le gestionează iar directorul comercial trebuie să dispună de un istoric al ocupării spațiului de cazare. Fiecare va vedea altfel baza de date cu toate că ea este unică și este stocată într-un mod pe care nici unul dintre ei nu îl cunoaște. Acest lucru este posibil datorită existenței unui nivel intermediar, de indirectare, situat între nivelul extern (reprezentat prin diversele modele externe) și cel intern (reprezentat de datele stocate pe suport). Este nivelul conceptual.

La acest nivel este găzduit modelul conceptual (sau "modelul de date") al bazei de date. Este "inima" unui SGBD, definiția însăși a bazei de date. El reprezintă o imagine completă a datelor așa cum sînt ele de fapt și nu cum le vede un utilizator sau altul, deoarece pe baza sa sînt definite modelele externe. Modelul conceptual este independent de modul de stocare a datelor, pentru a asigura independența aplicațiilor de date. Pe de altă parte, este mai mult decît un set de definiții pentru entitățile bazei și relațiilor dintre acestea, deoarece cuprinde încă multe alte lucruri, cum ar fi definițiile drepturilor de acces, a procedurilor de validare, etc.

Modelul intern este situat la nivelul cel mai de jos, cel mai apropiat de sistemul de operare, deci de mașină. El definește tehnicile de stocare și modalitățile de adresare a informațiilor pe suport. La acest nivel baza de date apare ca un sistem de fișiere avînd diverse moduri de organizare, fișiere ce conțin informațiile ce formează baza de date, în forme care pot să difere foarte mult de modul în care apar la nivelul conceptual. De exemplu, informații logic inseparabile cum ar fi numărul de marcă și numele unui angajat pot să apară în două fișiere diferite, datorită cerințelor majore care se impun la

acest nivel: minimizarea spațiului utilizat și minimizarea timpilor de acces. Corespunzător acestora s-au dezvoltat tehnici sofisticate de codificare și respectiv indexare.

Cele două "proiecții" (mapping) care apar între modelele externe și modelul conceptual precum și între acesta din urmă și modelul intern se fac pe baza datelor din dicționarul de date. Se impune deci ca în cazul unor modificări ale modelelor externe sau a celui intern, acesta să fie ajustat în mod corespunzător.

*

Factorul uman...

Ajungem astfel și la factorul uman care ștăpînește înregul ansamblu. Administratorul bazei de date (poate fi o persoană sau un grup de persoane) se ocupă în principal de următoarele probleme:

- Decide ce informații vor fi stocate în bază. Este o sarcină care impune o perfectă cunoaștere a activității întreprinderii. ABD trebuie să identifice care sînt entitățile care prezintă interes pentru buna conducere a întreprinderii și care sînt informațiile despre acestea care trebuie memorate. Pe baza acestora ABD scrie schema conceptuală, într-un limbaj special destinat acestui scop. Forma compilată a acesteia este utilizată de SGBD pentru a răspunde cererilor de acces, iar forma sursă este păstrată ca document de referință pentru utilizatorii sistemului.

- Decide structura de memorare și strategia de acces. - În realizarea acestei sarcini ABD colaborează cu inginerul de sistem, împreună cu care realizează schema internă, într-un limbaj specific (poate să coincidă sau să nu coincidă cu limbajul folosit la scrierea schemei conceptuale). ABD este singurul în măsură să tranșeze problema raportului optim spațiu

de memorare/timp de acces, de care depinde în mare măsură alegerea modelului intern. Aceasta deoarece el este cel mai în măsură să estimeze evoluția volumelor de date, frecvența accesării lor și implicațiile acestor elemente în prelucrări.

- Întreține legătura cu utilizatorii. - Căde în sarcina ABD să cunoască toate cerințele utilizatorilor, să se asigure că datele pe care aceștia le solicită sînt disponibile, să balanseze cerințele conflictuale, să scrie (cu concursul utilizatorilor) schemele interne.

- Definește strategia de asigurare a integrității datelor.

O întreprindere care utilizează o bază de date devine cîrînd foarte dependentă de funcționarea sistemului de calcul, în sensul că în cazul unei deteriorări accidentale a bazei de date, datorate fie unei greșeli de operare fie unei pene hard, este vital pentru întreprindere ca baza să fie restabilită în timp cît mai scurt și cu pierderi minime de informații. ABD trebuie să conceapă și să implementeze o strategie de restaurare a întregii baza de date sau a unei părți din ea pe baza unor copii de siguranță (back-up) care trebuie făcute periodic.

- Monitorizează performanțele sistemului și răspunde noilor cerințe. - Este o sarcină permanentă a ABD, și, în fapt, esența activității sale, deoarece el este responsabil ca sistemul să funcționeze în mod optim pentru întreprindere.

*

Instrumente...

Este evident că ABD nu-și poate îndeplini multiplele sarcini cu palmele goale. El trebuie să dispună de o "trusă de scule" specifică rîncii sale, trusă care constă dintr-un set de programe utilitare ce vin în completarea elementelor centrale ale SGBD-ului. Dintr-un instrumentar, chiar minimal, nu pot să lipsască:

- rutine de inițializare (pentru crearea versiunii inițiale a bazei).

- rutine de import și export a datelor în și respectiv din baza de date.

- rutine de jurnalizare și restaurare.

- rutine de control și refacere a coerenței.

- rutine de analiză statistică a funcționării sistemului.

*

* *

Concluzii...

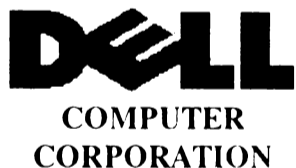
Desigur, construcția prezentată este doar o schiță, pe care sutele de producători de softuri de gestiune a bazelor de date o urmează în mai mare sau mai mică măsură. Ea are în primul rînd scopul de a pune în evidență direcția pe care s-a mers pentru a ținea în cît mai mare măsură acea parte a unei baze de date care prin stabilitatea ei garantează funcționarea sistemului în condițiile în care celelalte părți pot fi modificate. Este vorba, evident, de modelul conceptual, miezul oricărei baze de date. Izolarea acestui miez conduce la atingerea dezideratelor majore ale prelucrării volumelor mari de informații: independența față de date și asigurarea coerenței datelor.

Produsele moderne din acest domeniu propun soluții din ce în ce mai performante și totodată mai ușor de utilizat, mai prietenoase și mai adaptabile, datorită interfețelor utilizator în continuă evoluție. Confortul utilizării permite acum utilizatorilor să se concentreze asupra esențialului: modelul conceptual al datelor. Ceea ce vom face și noi, în numărul următor.

Mircea Sârbu

SYSTEM PLUS

este distribuitor autorizat pentru toată gama produselor

și

NR. 1 ÎN PC-URI DIN SUA ȘI EUROPA NR. 1 ÎN FIABILITATE

În același timp vă oferim și soluția unui furnizor unic pentru: REȚELE NOVELL și UNIX, SOFTWARE, PERIFERICE, ACCESORII, FAX, UPS

de la cele mai renumite firme americane și japoneze:

**EPSON, SUMMAGRAPHICS,
HOUSTON INSTRUMENT,
MICROSOFT, BORLAND, CLARIS, ș.a.**

Specialiștii noștri, certificați NOVELL, vă asigură asistența tehnică, școlarizarea și service-ul În colaborare cu **LAB. DE ELECTRONICĂ FUNCȚIONALĂ, FACULTATEA DE ELECTRONICĂ, I.P.B.**

tel/fax (90)794150, (90)791391, (90)108342

M.T.H. ROM
Distribuitor autorizat Lotus

Protocoale de comunicații

Modelul OSI pentru comunicații de date, relația dintre modelul OSI, protocoale și standarde de comunicație

În 1977 Organizația Internațională pentru Standarde (ISO) compusă din reprezentanți ai industriei, a creat un subcomitet pentru a dezvolta standarde pentru comunicații de date care să promoveze interoperabilitate multi-vendor și accesibilitate universală. Rezultatul acestor eforturi este modelul de referință pentru Interconectarea Sistemelor Deschise OSI (Open Systems Interconnection).

Modelul OSI servește doar ca ghid funcțional pentru task-uri de comunicație și de aceea nu specifică standarde de comunicație pentru acele task-uri. Totuși multe standarde și protocoale se supun direcțiilor modelului OSI.

Data fiind diversitatea de sisteme de operare, unități centrale, seturi de caractere, viteze, sisteme de stocare ce trebuie să comunice între ele, problemele de comunicație nu sînt banale.

Modelul OSI folosește strategia "divide et impera". Fiecare nivel execută funcții specifice. Nivelele și funcțiile lor au fost alese pe diviziunea naturală a subfuncțiilor. Fiecare nivel comunică cu perechea lui în alte calculatoare, dar trebuie s-o facă trimițând mesaje prin nivelele din propriul computer. Comunicația inter-nivel e bine definită. Nivelul N folosește serviciile nivelului N-1 și oferă servicii nivelului N+1.

Modelul de referință

7 Application Layer	(Nivelul Aplicație)
6 Presentation Layer	(Nivelul Prezentare)
5 Session Layer	(Nivelul Sesiune)
4 Transport Layer	(Nivelul Transport)
3 Network Layer	(Nivelul Rețea)
2 Data Link Layer	(Nivelul Legătură de Date)
1 Physical Layer	(Nivelul Fizic)

Modelul OSI

7	Application	(Aplicație)
6	Presentation	(Prezentare)
5	Session	(Sesiune)
4	Transport	(Transport)
3	Network	(Rețea)
2	Data Link	(Legătura de date)
1	Physical	(Fizic)

Fig. 1. Modelul de referință

Exemplu de comunicare

Dacă, de exemplu, nivelul 4 al computerului A dorește să comunice cu nivelul 4 al computerului B, nivelul 4 al lui A îi cere un serviciu nivelului 3 al lui B. Nivelul 3 furnizează acest serviciu și, încercînd să discute cu nivelul pereche din computerul B, cere un serviciu nivelului 2. Acest proces continuă pînă cînd cererea e trimisă prin mediul rețea.

Odată ce mesajul ajunge la computerul destinație, accede prin nivelele computerului B pînă cînd ajunge la nivelul 4. Nivelul 4 al lui B procesează cererea, poate sau nu să trimită cererea la nivelele superioare și eventual răspunde cerînd un serviciu la nivelul 3 al lui B.

Informația de control este conținută într-un header. Orice nivel poate adăuga un header mesajului. Fiecare nivel consideră mesajul ca avînd două componente: header-ul și datele. Acești termeni sînt relativi. Cînd nivelul 4 adăugă header-ul lui și trimite mesajul nivelului 3, nivelul 3 își poate adăuga propriul header în fața celui al nivelului 4. "Datele" nivelului 3 includ header-ul și datele nivelului 4.

Unitatea de informație are nume diferite în funcție de nivelul din modelul OSI la care se discută. La nivelul Fizic ne referim la biți. La nivelul Legăturii de Date gruparea logică a informației e în cadre (frames). La nivelul Rețea se vorbește de "datagrams", la nivelul Transport de

segmente, iar la nivelul Aplicație de mesaje. Alți termeni, de exemplu pachet (packet) se folosesc la o varietate de nivele.

E important de reținut că modelul OSI nu e tangibil. Comunicația în rețea cere un nou concept care să poată fi tradus în procese tangibile: protocolul. Protocolul poate fi definit ca specificația care privește implementarea particulară a unuia sau mai multor nivele ale modelului OSI. Unele specifică doar funcțiile unei părți a unui singur nivel.

O detaliere a nivelelor funcționale ale modelului OSI e dată în continuare.

Nivelul Fizic (Physical Layer) definește specificațiile mecanice și electrice ale mediului rețelei și hardware-ului interfeței de rețea, cum se fac conectările între interfață și mediul și cum se plasează și recuperează datele pe și de pe mediul rețelei.

Aici se specifică numărul de pini și funcțiile lor din diverși conectori, cum se transmit 1-rile și 0-urile prin semnale electrice sau electromagnetice, ce cabluri pot fi utilizate.

Exemple de specificații de protocol la nivelul fizic sînt incluse în RS-232C, RS-449 și în multe din recomandările din seriile V și X ale lui CCITT (V.24, V.28 și X.21).

Nivelul Legăturii de Date (Data Link Layer) organizează 1-urile și 0-urile nivelului fizic în frame-uri. Un frame este o serie continuă de date cu un înțeles logic independent. (Sinonim cu telegramul care face o corespondență logică între caractere și cuvinte.)

Nivelul Data Link face, de asemenea, detecția (și uneori corecția) erorilor, controlează fluxul de date și identifică sistemele din rețea.

Ca aproape orice nivel, nivelul Data Link își adăugă propria informație de control în fața pachetului de date. Această informație poate

include o adresă (fizică sau hardware) de sursă și destinație, informații despre lungimea frame-ului și o indicație despre protocoalele de nivel mai înalt implicate.

Nivelul Rețea (Network Layer) are ca obiectiv primar circulația informației printr-o rețea alcătuită din mai multe segmente de rețea. O astfel de rețea se numește **internet**. Nivelul Rețea face această examinare adresa nivelului Rețea de destinație (diferită de adresa de la nivelul Data Link) și trimițînd pachetul la următorul punct de tranzit din internet. Următorul punct de tranzit poate fi determinat prin calcularea în timp real a celei mai bune rute spre destinația finală sau poate fi regăsit într-o tabelă statică. În oricare din cazuri, pachetul va călători oprire cu oprire, prin rețea, către nodul destinație.

Nivelul Transport (Transport Layer) este "inima" modelului OSI, el asigurînd livrarea sigură a datelor. În acest rol nivelul Transport compensează lipsa de siguranță de la nivelele inferioare. Implementările acestui nivel pot, în mod normal, confirma sau infirma livrarea datelor. Dacă datele nu au fost livrate corect nodului receptor, nivelul Transport informează nivelele superioare, care, eventual, anunță soft-ul de aplicație care va lua măsuri de corectare sau le va semnala utilizatorului.

Printre mecanismele pe care se bazează livrarea sigură a datelor sînt: **mesajele de confirmare** (acknowledgement) care informează o parte a transmisiei că cealaltă a recepționat datele cu succes, **numerele de secvență** care permit unei părți să o anunțe pe cealaltă care au fost datele recepționate corect și **controlul fluxului** care permite unei părți să-i spună celelalte cînd trebuie micșorată viteza de emisie.

În afara livrării sigure a datelor, multe implementări ale nivelului Transport multiplexează datele dintre conexiuni (divid datele de transmis

infloritoare de **standarde**. Acestea sînt încercări ale unor organizații de a desemna un protocol unui mediu (environment). De exemplu TCP/IP și alte protocoale înrudite sînt standarde ale Departamentului Apărării al SUA (DoD) care a decis să folosească acest protocol în toate mediile lui.

Standardele de jure (legiferae) coexistă cu cele de facto (nelegiferae). TCP/IP și protocoalele înrudite sînt standarde de facto, în virtutea largii lor utilizări comerciale și educaționale.

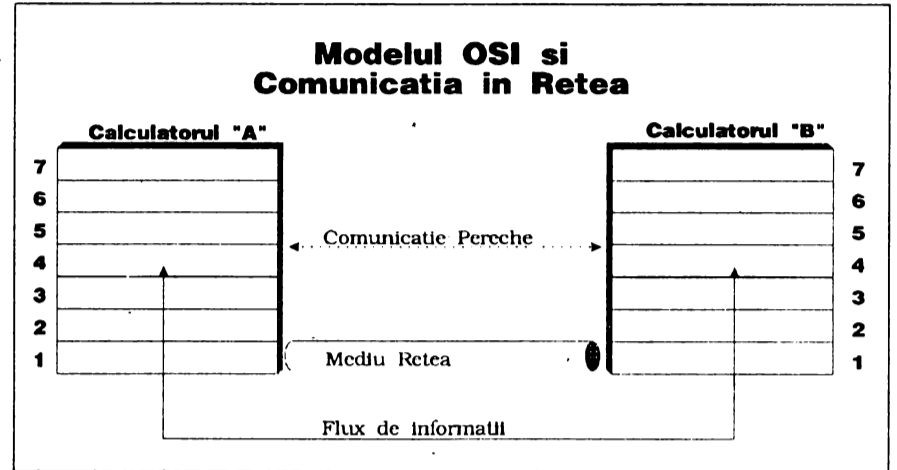

Fig. 2. Exemplu de comunicare

pe mai multe canale pentru maximizarea performanțelor) și multiplexează conexiuni în interiorul aceleiași pachet (pentru a salva lățimea benzii rețelei).

Nivelul Sesiune (Session Layer) adăugă datelor mecanisme de control care stabilesc, mențin, sincronizează și administrează dialogul dintre aplicațiile care comunică. Acestea se ocupă și de probleme ale nivelului superior cum ar fi spațiul de disc inadecvat sau lipsă de hîrtie în imprimantă.

Nivelul Sesiune este gîndit ca originea **apelurilor de proceduri la distanță** -RPC (remote procedure calls). RPC-urile trimit informația prin rețea într-o manieră aproape transparentă utilizatorului. Ele sînt inima multor protocoale cunoscute inclusiv NetWare și NFS.

Nivelul Prezentare (Presentation Layer) transformă datele într-un format stabilit de comun acord (transfer syntax) care poate fi înțeles de fiecare aplicație și de computerele pe care rulează. Nivelul Prezentare poate face, de asemenea, compresia, expansiunea, criptarea și decriptarea datelor.

Nivelul Aplicație (Application Layer) specifică interfața de comunicație cu utilizatorul și administrează comunicația dintre aplicațiile de pe computere. Exemple de aplicații de rețea includ accesul/transferul de fișiere, transferul de informație pentru terminal virtual, managementul de rețea, servicii de directoare, servicii de transfer al poștei.

Modelul OSI a fost creat ca o tentativă de dezvoltare coerentă a rețelelor, atunci cînd o serie de protocoale erau deja utilizate și chiar destul de răspîndite. Întrucît rețelele existente erau deja funcționale, acordarea cu modelul a necesitat unele revizui. Unii producători le-au făcut, alții nu. Astfel că, deși introducerea modelului a avut o influență profundă asupra noilor protocoale, mai există protocoale care nu se conformează modelului. Pentru a explica modul în care un protocol trebuie să se conformeze modelului OSI, ISO a dezvoltat o serie de specificații de protocol care vor fi referite în continuare ca **protocoale OSI**.

E de la sine înțeles că, dată fiind această diversitate a protocoalelor, există și o diversitate

Legat de standarde ar mai fi de semnalat termenii de "proprietary" și "non-proprietary". Standardele "proprietary" sînt inventate și controlate de o singură organizație comercială, privată. Exemple sînt SNA al lui IBM și NetWare al lui Novell. Standardele "non-proprietary" sînt dezvoltate de organizații, grupuri și comitete de standardizare. Exemple sînt IEEE802, OSI, TCP/IP.

Organizații de standardizare:

ISO -International Organization for Standardization- organizație a circa 100 de țări ce dezvoltă standarde în domenii diferite. Reprezentantul SUA în această organizație este ANSI (American National Standards Institute).

CCITT-Consultative Committee for International Telegraphy and Telephony- cea mai cunoscută organizație în domeniul telecomunicațiilor. Face recomandările pentru telegraf, telefon și interfețele pentru comunicații de date. ISO este membru al CCITT. Două standarde cunoscute ale lui CCITT sînt V.24 și X.25.

IEEE -Institute of Electrical and Electronics Engineers- e cea mai puternică organizație profesională din lume. Ea sponsorizează un grup ce dezvoltă standarde de inginerie electrică, electronică și de calcul. Seria 802 e larg răspîndită.

Organizații ce dezvoltă teste de conformanță

(care verifică în ce măsură implementările corespund standardelor)

- COS** -Corporation for Open Systems (SUA)
- ITI** -Industrial Technology Institute (SUA)
- NIST** -National Institute for Standards and Technology (SUA)
- INTAP**-Interoperability Technology Association for Information (Japonia)
- NC** The Networking Centre (Marea Britanie)

FIIDP-The Fraunhofer Institute of Information and Data Processing (Germania)

Guvernul SUA are două organizații cu impact asupra dezvoltării standardelor de comunicații și rețele: **DoD** -Department of Defense, pentru aplicații militare și **NBS** -National Bureau of Standards, pentru aplicații comerciale.

Silvia Pop

Modelul OSI ... și câteva protocoale mai cunoscute

7	Application					
6	Presentation					
5	Session			NFS	NetWare	
4	Transport			TCP/IP		
3	Network	SNA	DECnet			OSI
2	Link			Ethernet	Token Ring	
1	Physical			ARCNET	FDI	

Interconectări

**Macintosh -
un calculator comunicativ**

Pentru a fi compact, modular sau portabil, Macintosh este dotat cu elementele necesare pentru a se conecta la sisteme de rețele locale performante. În configurația standard, Macintosh este livrat gata pentru a fi conectat la o rețea locală, dispunând de un port de comunicație LocalTalk și un protocol de comunicație AppleTalk.

AppleTalk este conceput pentru a funcționa într-o manieră total independentă de suportul fizic. Astfel este posibil de a utiliza AppleTalk pe sisteme de cablaje de tip LocalTalk, TokenRing, Numeris și Ethernet, care, de 30 de ori mai rapid decât LocalTalk, reprezintă un standard pentru nivelul superior al gamei Macintosh.

AppleTalk are la bază conceptul de adresare dinamică, ceea ce permite oricărui utilizator să se conecteze sau să se deconecteze foarte simplu la o rețea Macintosh. Phase2, versiunea actuală a lui AppleTalk, permite legarea a pînă la 16 milioane de posturi pe o conexiune de tip Ethernet sau TokenRing.

Macintosh în medii eterogene

A integra Macintosh în medii eterogene, adică a-l face să comunice cu calculatoarele foarte diferite înseamnă:

- 1) A realiza interconexiunea fizică a rețelelor
- 2) Convertirea protocoalelor de comunicație
- 3) A asigura schimbul de date între aplicații

Macintosh dispune de o serie de instrumente de comunicare (MacTCP, AppleTalk for VMS, API3270, SNA.ps...) care simplifică și unifică dezvoltarea de aplicații, scutind pe proiectanți de a reinventa nivelele de jos ale comunicării. Aceasta evită incompatibilitățile, de exemplu cele provocate de drivere diferite accesînd aceeași cartelă de comunicații.

La nivel superior, programe sistem precum Data Access Language (DAL) sau ToolBox-ul de comunicație sînt livrate în configurația standard în System 7.

Ele permit uniformizarea accesului la rețele și la serviciile disponibile pe acestea spre mediile: AppleTalk, SNA (IBM), NAS (Digital), DSA (Bull), TCP/IP (UNIX) și OSI.

Așa cum se poate remarca din schema alăturată, aceste medii pot fi atinse prin intermediul rețelelor publice, rețeaua telefonică (RTC), rețeaua X25 (Transpac) și RNIS (Numeris), rețele locale LocalTalk, Ethernet, TokenRing...

O aceeași aplicație poate fi utilizată pentru a accesa alternativ sau simultan fiecare din aceste medii, indiferent care sînt protocoalele utilizate, iar serviciile disponibile merg de la emulare de terminal și transferuri de fișiere pînă la accesarea bazelor de date relaționale.

Pe de altă parte AppleTalk a fost deja portat pe calculatoare diferite. Pentru echipamentele Digital, PathWorks permite crearea unei rețele virtuale într-un calculator de tip VAX. EtherShare și PacerShare realizează același lucru în lumea UNIX-ului.

Portabilitate rezolvată

Microsoft lucrează la un proiect care va permite rularea aplicațiilor scrise pentru Win32 API și pe calculatoarele Apple Macintosh. Programul va putea fi rulat sub sistemul de operare Apple System 7.0 și va permite utilizatorilor recompilarea aplicațiilor Win32 pentru obținerea unui program executabil Macintosh. Ca o ironie proiectul este denumit **Alar**, aceasta fiind și denumirea unui pesticid pentru moli.

Cooperări

Contract între Microsoft și Apple în domeniul bazelor de date și al programelor de poștă electronică

Microsoft Corp. și Apple Computer Inc. au încheiat un contract pentru o colaborare în domeniul proiectării noilor versiuni ale produselor Works, Mail, Project și FoxPro pentru calculatoarele Macintosh.

Apple va oferi suport pentru proiectele Microsoft Messaging API (MAPI) și Open Database Connectivity (ODBC), iar Microsoft va oferi suport pentru proiectul Apple Open Collaborative Environment (OCE).

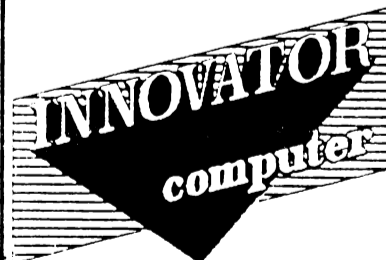
Suportul ODBC va permite aplicațiilor Mac să accedă la Microsoft SQL Server, la baze de date FoxPro, sau la orice altă bază de date care respectă specificațiile ODBC.

Suportul Messaging API va permite comunicarea între sistemele de poștă electronică Macintosh și Microsoft, care respectă specificațiile OCE și MAPI.

În lunile următoare sînt așteptate noi versiuni ale pachetelor de programe Microsoft - Works 3.0, Microsoft Mail și Microsoft Project 3.0 - pentru calculatoarele Macintosh.

Noua versiune a sistemului de gestiune a bazelor de date FoxPro pentru Macintosh - versiunea 2.5 - este așteptată pentru sfîrșitul acestui an.

Intrați în secolul XXI cu

București
Str. Dreaptă 17
Telefon / fax:
(400)129-505
Telefon: 594-373

- ✓ **Calculatoare profesionale compatibile IBM PC AT 286, 386SX, 386, 486**
- ✓ **Rețele NOVELL**
- ✓ **Periferice și accesorii**
- ✓ **Aplicații software la cheie și pachete originale**
- ✓ **Garanție 1 an, școlarizare, post-garanție la cerere**

Performanță și Profesionalism

Compactare fişiere

Algoritmul Huffman

Ne-am obișnuit de mult cu programele de arhivare de tipul PKZIP, LHARC sau ARJ, dar puțini dintre noi știu care sînt algoritmi folosiți de un astfel de program. De aceea ne-am gândit că ar fi util să prezentăm un algoritm de compactare fişiere bazat pe arbori cu lungime ponderată minimă a drumurilor și algoritmul lui D. Huffman de construcție a acestor arbori.

Principiul de bază al acestui algoritm este construirea unui arbore în care nodurile terminale reprezintă caracterele ce apar în fișier (maxim 256 de caractere), astfel organizat încît caracterele care apar mai frecvent în fișier să fie la o distanță mai mică față de rădăcina arborelui. Practic, dacă fiecărui nod terminal îi atașăm o valoare f_i ($i=0,255$) care reprezintă frecvența de apariție a caracterului i în fișierul original, și o valoare d_i ($i=0,255$) care reprezintă lungimea drumului de la rădăcină pînă la nodul terminal corespunzător caracterului i , vom putea construi un arbore a cărui proprietate este că suma produselor $f_i \cdot d_i$ pentru $i=0,255$ este minimă. (Algoritmul de construcție a arborelui a fost elaborat de Huffman). În fișierul compactat vom păstra numai imaginea arborelui și drumurile de la rădăcină spre nodurile terminale corespunzătoare caracterelor din fișier. Condiția de minimalitate a sumei de mai sus ne asigură că vom obține un fișier mai scurt, cu condiția ca arborele de codificare memorat la începutul arhivei să nu fie mai lung decît spațiul cîștigat prin compactare.

Lăsăm cititorul să înțeleagă listingul alăturat și să dezvolte în continuare programul. Despre arbori cu lungime ponderată minimă a drumului și despre algoritmul lui Huffman se poate citi în cartea lui D.E. Knuth "Tratat de programarea calculatoarelor", volumul "Algoritmi fundamentali".

Eugen Rotariu

Ce se ascunde în Windows 3.1?

Ca o echipă care se respectă, echipa de programatori a pachetului Windows 3.1 a ascuns și în acest pachet un mic program de animație destinat s-o nemurească. Dacă sub Windows 3.1 se selectează în Program Manager meniul Help și apoi About Program Manager în colțul din stînga sus al ferestrei apare logo-ul programului: stegulețul. Dacă se apasă simultan tastele Ctrl, Shift și double click pe logo, nu se întîmplă nimic. Dacă însă se tastează OK și apoi se repetă secvența anterioară, va apare un steag fluturînd în vînt și o mică dedicație. La a treia repetare a secvenței, într-o fereastră apare un personaj care prezintă echipa de programatori care a lucrat la realizarea produsului. Și pentru ca totul să nu devină prea plictisitor, a fost inserat și un mic program de numere aleatoare, astfel încît pot apare 4 personaje care să prezinte echipa: ursul Fuzzy, boss-ul Bill Gates, vicepreședintele Microsoft, Steve Ballmer (cel cu chelie) sau Brad Silverberg, program manager (cel cu barbă).

```
#include <stdio.h>
#include <malloc.h>

#define NUMAR_MAGIC 0x1234 /* pentru
recunoasterea arhivei */
#define OCTET 8

typedef unsigned char byte;
typedef unsigned short int word;
typedef struct ar {
    struct ar *sptr; /* legatura stinga */
    struct ar *dptr; /* legatura dreapta */
    byte sval; /* caracterul din stinga */
    byte dval; /* caracterul din dreapta */
} ARBORE; /* structura unui nod de arbore */

ARBORE *arbore[256]; /* arborele de caractere */
long frecvente[256]; /* tabloul frecventelor de aparitie */
/* a caracterelor in fisier */
byte *codificari[256]; /* codificarile caracterelor */
word magic = NUMAR_MAGIC;
long lungimeFisier = 0L;
void *radacina; /* radacina arborelui de refacere */

void scrieBit( byte bit, FILE *iesire )
/* scrie un bit 0 sau 1 in fisierul arhiva */
{
    static byte biti = 0;
    static byte contor = 0;

    biti = (biti << 1) | ((bit) ? 1 : 0);
    if( ++contor == OCTET ) {
        putc( biti, iesire );
        biti = contor = 0;
    }
}

void scrieOctet( byte biti, FILE *iesire )
/* scrie opt biti consecutivi in fisierul de arhiva */
/* ( nu neaparat aliniati la octetul de memorie ) */
{
    byte masca = 0x80;

    while( masca ) {
        scrieBit( biti & masca, iesire );
        masca >>= 1;
    }
}

int citesteBit( FILE *intrare )
/* citeste urmatorul bit din fisierul de intrare */
{
    static word biti = 0;
    static byte contor = 0;

    if( contor == 0 ) {
        biti = getc( intrare );
        contor = OCTET;
    }
    contor--;
    biti <<= 1;
    return ( biti & 0x100 ) ? 1 : 0;
}

byte citesteOctet( FILE *intrare )
/* citeste urmatorii opt biti din fisierul de intrare */
/* si ii asambleaza intr-un octet */
{
    byte rezultat = 0;
    int contor = OCTET;

    while( contor-- ) {
        rezultat <<= 1;
        rezultat |= citesteBit( intrare );
    }
    return rezultat;
}

void memoreazaDrum( int caracter, byte pozitie,
                    byte *drum )
/* memoreaza drumul in arborele de codificare */
/* de la radacina pina la un caracter */
{
    int i;

    codificari[caracter] = ( byte * ) malloc( pozitie + 1 );
    codificari[caracter][0] = pozitie;
    for( i = 0; i < pozitie; i++ )
        codificari[caracter][i + 1] = drum[i];
}

void decodificaArbore( ARBORE *adresa )
/* memoreaza structura arborelui de codificare */
/* in tabloul de codificari ale caracterelor */
/* functia este recursiva ! */
{
    static byte drum[256];
    static byte pozitie = 0;

    drum[pozitie + +] = 0;
    if( adresa->sptr )
```

```
decodificaArbore( adresa->sptr );
else
    memoreazaDrum( adresa->sval, pozitie, drum );
drum[pozitie - 1] = 1;
if( adresa->dptr )
    decodificaArbore( adresa->dptr );
else
    memoreazaDrum( adresa->dval, pozitie, drum );
pozitie--;

int construiesArbore( FILE *intrare )
/* construies arborele de codificare */
/* bazat pe algoritmul lui Huffman */
{
    ARBORE *temporar;
    unsigned long lmin1, lmin2;
    short min1, min2;
    int i, c;

    /* calculul frecventei caracterelor in fisier */
    while( ( c = getc( intrare ) ) != EOF ) {
        frecvente[c] ++;
        lungimeFisier ++;
    }

    /* constructia arborelui de codificare */
    while( 1 ) {
        lmin1 = lmin2 = -1L;
        /* calculul celor mai mici doua elemente */
        /* din tabloul de frecvente */
        for( i = 0; i < 256; i++ ) {
            if( frecvente[i] != 0L ) {
                if( frecvente[i] < lmin1 ) {
                    lmin2 = lmin1;
                    min2 = min1;
                    lmin1 = frecvente[i];
                    min1 = i;
                } else if( frecvente[i] < lmin2 ) {
                    lmin2 = frecvente[i];
                    min2 = i;
                }
            }
        }

        /* am gasit radacina ? */
        if( lmin2 == -1 )
            break;

        /* constructia unui nod de arbore */
        temporar =
            ( ARBORE * ) malloc( sizeof( ARBORE ) );
        temporar->sptr = arbore[ min1 ];
        temporar->dptr = arbore[ min2 ];
        temporar->sval = min1;
        temporar->dval = min2;
        arbore[ min1 ] = temporar;

        /* greutatea noului nod este suma greutatilor */
        /* nodurilor din care a fost compus */
        frecvente[ min1 ] = lmin1 + lmin2;
        frecvente[ min2 ] = 0L;
    }
    return min1;
}

void scrieArbore( FILE *iesire )
/* scrie arborele de codificare in fisierul arhiva */
{
    byte *ptr;
    int i, lungime;

    fwrite( &magic, sizeof( magic ), 1, iesire );
    fwrite( &lungimeFisier,
            sizeof( lungimeFisier ), 1, iesire );
    for( i = 0; i < 256; i++ ) {
        ptr = codificari[ i ];
        lungime = ( ptr ) ? ( int ) ( *ptr + + ) : 0;
        if( lungime ) {
            scrieBit( 1, iesire );
            scrieOctet( lungime, iesire );
            while( lungime-- )
                scrieBit( *ptr + +, iesire );
        } else
            scrieBit( 0, iesire );
    }
}

void scrieFisier( FILE *intrare, FILE *iesire )
/* scrie codificarea caracterelor in arhiva */
{
    int c, lungime;
    byte *ptr;

    fseek( intrare, 0L, SEEK_SET );
    while( ( c = getc( intrare ) ) != EOF ) {
        ptr = codificari[ c ];
        lungime = ( ptr ) ? ( int ) ( *ptr + + ) : 0;
        while( lungime-- )
            scrieBit( *ptr + +, iesire );
    }
    scrieOctet( 0, iesire );
}

void citesteDrum( int caracter, FILE *intrare )
/* reface drumul pina la un anumit caracter */
/* in arborele original de codificare
```

```
{
    ARBORE *ptr;
    int i, lungime;
    int pozitie;

    lungime = citesteOctet( intrare );
    ptr = radacina;
    for( i = 0; i < lungime; i++ ) {
        pozitie = citesteBit( intrare );
        /* daca nu exista nodul, il creaza */
        if( pozitie && ! ptr->dptr )
            ptr->dptr =
                ( ARBORE * ) malloc( 1, sizeof( ARBORE ) );
        if( ! pozitie && ! ptr->sptr )
            ptr->sptr =
                ( ARBORE * ) malloc( 1, sizeof( ARBORE ) );
        ptr = ( pozitie ) ? ptr->dptr : ptr->sptr;
    }
    ptr->sval = caracter;
    ptr->dval = 0xff;
}

int decodificaOctet( FILE *intrare )
/* citeste urmatorul caracter codificat din arhiva */
{
    ARBORE *ptr;

    ptr = radacina;
    do {
        ptr = citesteBit( intrare ) ? ptr->dptr : ptr->sptr;
    } while( ! ptr->dval );
    return ptr->sval;
}

void decodificaFisier( FILE *intrare, FILE *iesire )
/* decompactare fisier arhiva */
{
    while( lungimeFisier-- ) {
        putc( decodificaOctet( intrare ), iesire );
    }
}

void citesteCodificare( FILE *intrare )
/* citeste arborele de codificare din arhiva */
{
    int i;

    fread( &magic, sizeof( magic ), 1, intrare );
    if( magic != NUMAR_MAGIC ) {
        printf( "Fisierul de intrare nu e comprimat.\n" );
        exit( 1 );
    }
    fread( &lungimeFisier,
            sizeof( lungimeFisier ), 1, intrare );
    radacina = calloc( 1, 2 + 2 * sizeof( char * ) );
    for( i = 0; i < 256; i++ ) {
        if( citesteBit( intrare ) ) {
            citesteDrum( i, intrare );
        }
    }
}

int main( int argc, char **argv )
{
    FILE *intrare, *iesire;

    if( argc < 4 ) {
        printf( "Utilizare: arh c/e intrare iesire\n" );
        return 1;
    }
    if( ( toupper( argv[1][0] ) != 'C' && toupper(
        argv[1][0] ) != 'E' ) ) {
        printf( "Comanda incorecta: %s\n", argv[1] );
        return 1;
    }
    if( ( intrare = fopen( argv[2], "rb" ) ) == NULL ) {
        printf( "Nu pot deschide fisierul de intrare.\n" );
        return 1;
    }
    if( ( iesire = fopen( argv[3], "wb" ) ) == NULL ) {
        printf( "Nu pot deschide fisierul de iesire.\n" );
        return 1;
    }

    if( toupper( argv[1][0] ) == 'C' ) {
        decodificaArbore(
            arbore[construiesArbore( intrare )] );
        scrieArbore( iesire );
        scrieFisier( intrare, iesire );
    } else {
        citesteCodificare( intrare );
        decodificaFisier( intrare, iesire );
    }
    fclose( intrare );
    fclose( iesire );
    return 0;
}

```

ARH.C

INFOMURES SA
Str. Bolyai nr. 27
Tirgu Mures
Tel. 954/21288, 954/36872
Tx. 65314
Fax. 954/26119

UNIX
INFORMIX
MOTIF
NOVELL
WINDOWS

Livrare:

Calculatoare compatibile IBM-PC
Calculatoare de proces TEXAS INSTRUMENTS
Produse software

Proiectare:

Software sistem si aplicativ
Interfete hardware

Executie:

Consulting si asistenta tehnica
Gestiunea firmelor mici
Cursuri

Instalare:

Rețele UNIX si NOVELL

We make you open !

OCTOGON
Computers SRL

Solutions, not only computers.

Tel./Fax: 954-24396
4300 Tirgu-Mures, C.P. 160

Noi vă oferim o adresă utilă și pe cât de sigură pe atât de avantajoasă:

FIRMA OCTOGON COMPUTERS S.R.L. Tg. Mureș care vă recomandă și vă livrează toată gama de calculatoare personale DTK, rețele de calculatoare, proiectare, instalare și service, sisteme de achiziție și prelucrare a imaginii cu produse LEUTRON VISION, sisteme de achiziții de date și control de proces cu produse ADVANTECH, calculatoare portabile PSION și imprimante EPSON.

Darian Rom - Suisse S.R.L. -

3400 Cluj-Napoca
str. Observatorului nr. 145/15
tel. 95/123611
fax: 95/124567

Vă oferă

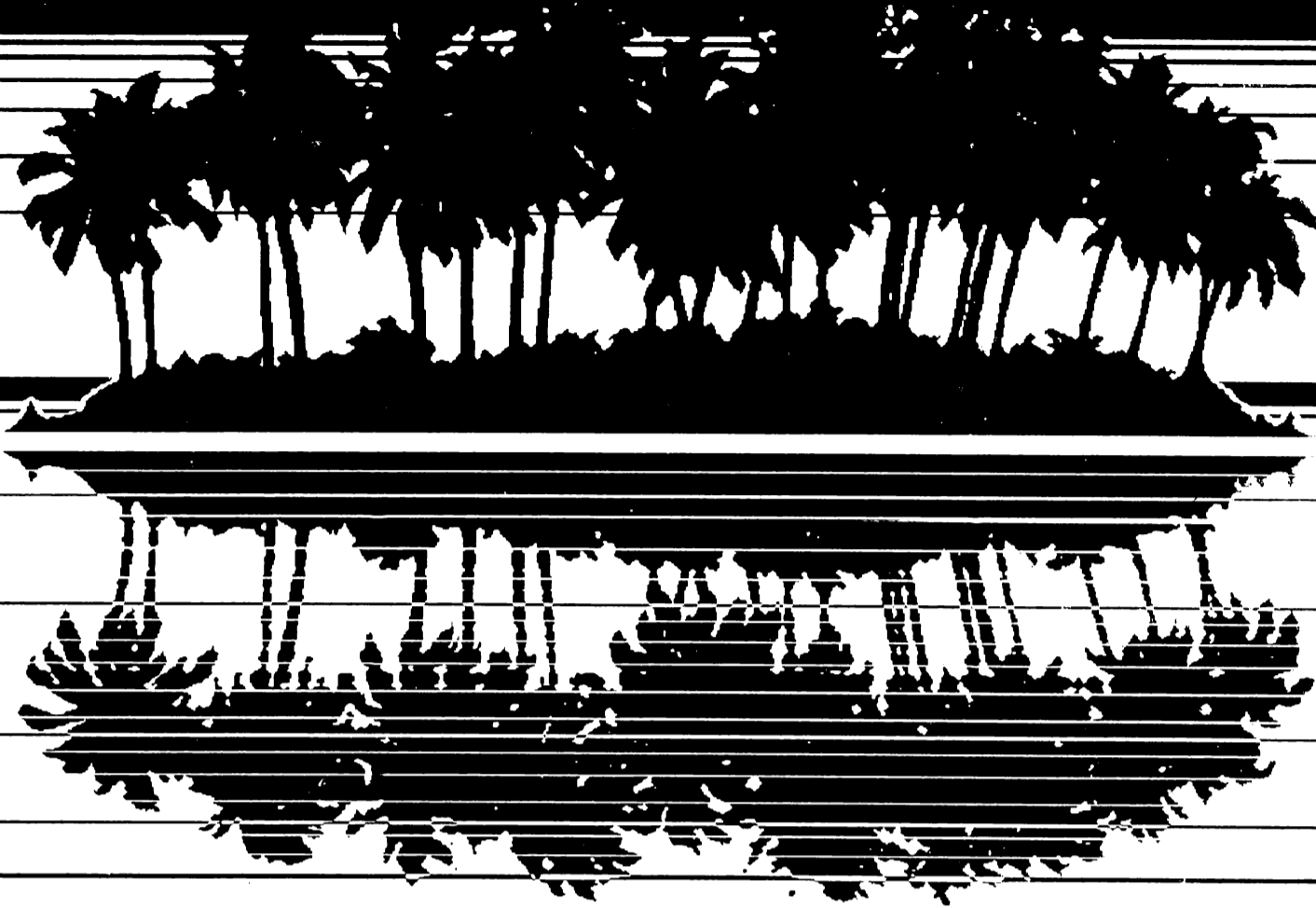
la cele mai avantajoase prețuri,
familia de produse Fox:

- FoxPro 2.0 Multiuser și Singleuser
- Distribution Kit
- FoxGraph
- Library Construction Kit

În curînd veți găsi la noi
seturi de documentații originale
de FoxPro 2.0
la prețuri extraordinare.

Contactați-ne acum!

FORTE computers

2 ani garanție

FORTE Company SRL a fost constituită la sfârșitul anului 1990, ca societate mixtă româno-singaporeză, avînd ca obiect de activitate producția prin asamblare, de calculatoare personale compatibile IBM PC.

În condițiile unei cereri foarte mari de calculatoare personale în economia românească, **FORTE Company SRL** a refuzat să adopte linia obișnuită pur comercială, de a importa și comercializa echipamente de la o anumită firmă, mai mult sau mai puțin cunoscută pe plan mondial, așa cum au făcut majoritatea societăților comerciale în domeniu, înființate în aceeași perioadă.

FORTE Company SRL a preferat ca, prin partenerul său din Singapore acționar la producătorii direcți de subansamble din Asia de sud-est să selecționeze calitativ subansamblele pe baza cărora, au fost produse calculatoarele personale **FORTE** marcă înregistrată la OSIM, asigurînd astfel permanent, piesele de schimb necesare garanției și postgaranției, ca și o flexibilitate totală a configurațiilor, livrate prompt.

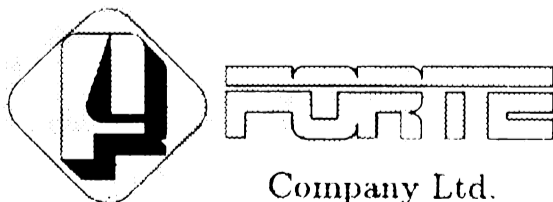
Succesul realizat în implementarea acestui nume nou, **FORTE**, pe piața românească, s-a datorat, în primul rînd, urmării consecvente a celor două idei pincipale: menținerea unui nivel calitativ deosebit de ridicat și susținerea totală a beneficiarilor, prin oferirea a trei tipuri de garanții inclusiv posibilitatea returnării echipamentelor în 30 de zile, cu recuperarea integrală a banilor, asistență tehnică 24 ore din

24, asigurarea service-ului, cu timpi de răspuns la solicitările beneficiarilor de pînă la 24 ore pe întreg teritoriul țării, prin rețeaua proprie de distribuitori și societăți de service pe calculatoarele **FORTE**.

Această linie a dus la încheierea a numeroase contracte, dintre care unele deosebit de importante, în domenii vitale, cum ar fi sistemul financiar bancar, domeniul educațional, rețeaua comercială privată, institute de proiectare.

Prin seriozitate și profesionalism, **FORTE Company SRL** își ocupă în prezent, locul meritat în fruntea ierarhiei producătorilor de tehnică de calcul din România urmînd ca, în perioada imediat următoare să-și dezvolte, preponderent, sectoarele de cercetare/proiectare, ca și cel de software aplicativ, pentru aplicațiile cheie. În speranța că, în curînd vom discuta direct, ca de la producător la beneficiar

Rămînem ai dumneavoastră,

3-5 P-ța Națiunilor Unite
Bucharest, România
P.O.B. 58-53
Tel. : 14 49 16/15 66 44
Fax : 12 26 30
Telex : 10 035 ihort r

SERVICII

- instalare și punere în funcțiune
- garanție triplă:
  - standard: 1 an
  - extinsă: plus 1 an *
  - garanție pentru nepotrivire de caracter**
- asistență tehnică în perioada de garanție, cu timp de răspuns de 24 de ore
- asistență telefonică permanentă***
- asigurarea pieselor de schimb și service în postgaranție

* pentru 5% în plus, se asigură un an de garanție suplimentară: dacă după primul an, sînteți satisfăcuți de nivelul calitativ și considerați inutilă garanția suplimentară, cei 5% pot fi transformați în materiale consumabile, extensii de configurație sau piese de schimb

** puteți înapoia calculatoarele, în termen de 30 de zile de la livrare, cu plata integrală a sumei plătite, fără nici o motivație

*** pentru orice problemă tehnică sau orice informație privind calculatoarele **FORTE**, apelați telefonic la specialiștii noștri, șapte zile pe săptămîna, 24 de ore din 24

Fiecare **FORTE PC** are configurația alcătuită la cererea clientului. La orice solicitare avem posibilitatea de a transmite imediat oferta specifică. Datorită condițiilor obiective, dinamica prețurilor este foarte accentuată.